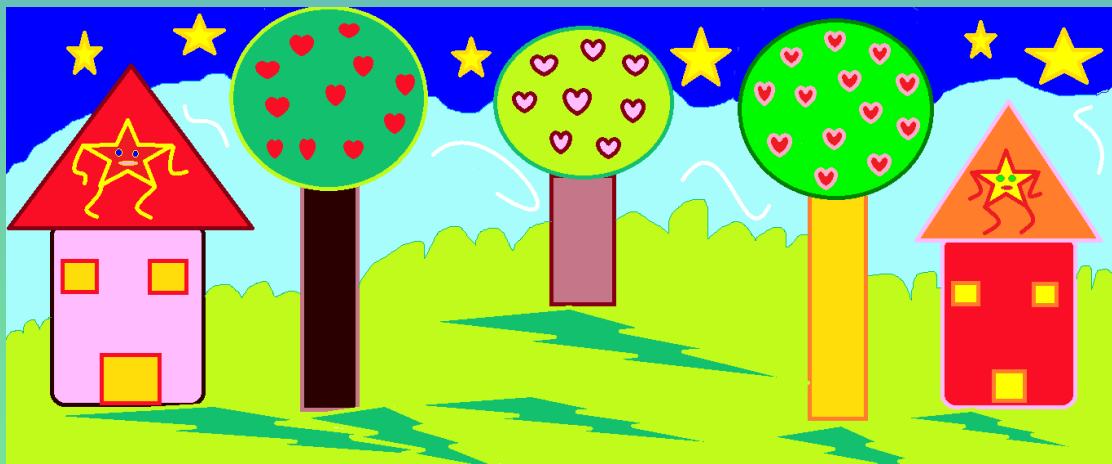

Εφαρμογή εκπαιδευτικής παρέμβασης

Σε αυτούς που βλέπουν το φως μας

Σε ευχαριστούμε θερμά κυρία Κατερίνα, που διδάσκεις τους δασκάλους πώς να διώχνουν τα σύννεφα από τον ουρανό της τάξης τους, για να παρατηρούν με ακρίβεια όλα τα αστέρια της...

Ανδρέας , Άγγελος , **Αγάπη**

Μάρτιος 2012

Αν διψάς, μπορείς να πιεις από το νερό μου...

(Ανδρέας, 29/2/2012)

Πάμε διάλειμμα... Πάμε στα παιδιά... Είμαστε φίλοι...

(Άγγελος, 19/3/2012)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	8
1. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	9
1.1. Παρακολούθηση βίντεο	9
1.2. Συζήτηση σχετικά με εικόνα-ποίημα- σηματοποίηση	14
1.3. Καταιγισμός ιδεών από κατευθυνόμενο διάλογο	17
1.4. Ποίημα-σηματοποίηση	17
1.5. Τοποθέτηση προτάσεων του παραμυθιού στη σωστή σειρά	20
1.6. Ζωγραφιές των προηγούμενων προτάσεων	24
1.7. Παρουσίαση πολιτικού χάρτη της Ελλάδας	28
1.8. Ιστορία με ανοιχτό τέλος - κόμικς (υπό μορφή παζλ) με ήρωες τους μαθητές	28
1.9. Κατευθυνόμενος διάλογος-συνέχεια ιστορίας-ζωγραφιά	29
1.10. Κόμικς-παζλ σε σωστή σειρά και επιλογή τέλους	31
1.11. Παρουσίαση βιβλίων, εντοπισμός ενδιαφερόντων	38
1.12. Δημιουργία βιβλίου από τον Ανδρέα	50
1.13. Δημιουργία βιβλίου από τον Άγγελο	62
1.14. Επίσκεψη στην ιστοσελίδα www.mikrosanagnostis.gr	74
1.15. Ζωγραφιές με θεματολογία σχετική με τη θεματολογία της διδασκαλίας και διακόσμηση της αίθουσας με αυτές	74
1.16. Παρουσίαση βιβλίων σε εκδήλωση του σχολείου	79

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο βιβλίο¹ παρουσιάζονται τα βήματα μιας εκπαιδευτικής παρέμβασης και οι μαθησιακές δραστηριότητες που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο της από δυο δωδεκάχρονα «αστέρια», τον Ανδρέα και τον Άγγελο, που συνυπάρχουν και λάμπουν καθημερινά σε αίθουσα του ίδιου Δημοτικού σχολείου². δυο μαθητών με διαφορετικές ειδικές ικανότητες και δυνατότητες, διαφορετικά ενδιαφέροντα και ανάγκες.

Κατά τη διάρκεια της διαφοροποιημένης ως προς τη διαδικασία διδασκαλίας οι μαθητές ανταποκρίθηκαν πρόθυμα και εργάστηκαν με ευχαρίστηση. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή των εκπαιδευτικών στρατηγικών εντάχθηκαν σε ένα πλαίσιο διαπολιτισμικής διδασκαλίας και μάθησης με δραστηριότητες ενίσχυσης της φιλαναγνωσίας. Για την εκπαιδευτική παρέμβαση απαιτήθηκε από το σχολικό έτος χρονικό διάστημα δύο μηνών (Φεβρουάριος και Μάρτιος).

Στόχος του βιβλίου είναι η συλλογή των καρπών της καθημερινής μαθησιακής προσπάθειας και των εργασιών των δυο μαθητών που πραγματοποιήθηκαν μέσα στην αίθουσα διδασκαλίας του σχολείου στο πλαίσιο της συγκεκριμένης διδασκαλίας.

Αγάπη Βράντση

---

¹ Το βιβλίο τυπώθηκε με έξοδα δημοσίου φορέα και χαρίστηκε στους μαθητές

² Χρησιμοποιούνται ψευδώνυμα για την προστασία των προσωπικών δεδομένων

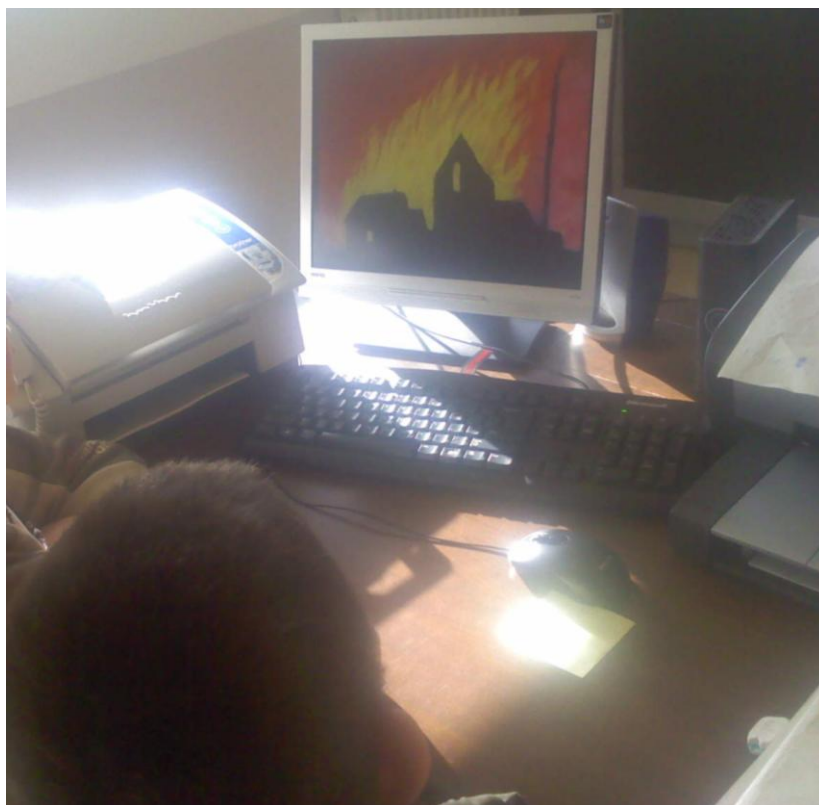
1. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Στους στόχους της διδασκαλίας συμπεριλήφθηκαν: **δεξιότητες ακρόασης, κατανόησης, επικοινωνίας, παραγωγής προφορικού και γραπτού λόγου, ενσυναίσθηση, σεβασμός-αποδοχή διαφορετικών πολιτισμών.** Στη μεθοδολογία εντάχθηκαν η αξιοποίηση της εικόνας και του ήχου, τα πολυτροπικά κείμενα (κόμικς), οι Τεχνολογίες των Πληροφοριών και της Επικοινωνίας (ΤΠΕ), καθώς και ο καταϊγισμός ιδεών. Τα εργαλεία διδασκαλίας ήταν: **παιδικά βιβλία, πολιτικός χάρτης, παραμύθια σε ηλεκτρονική μορφή, εικόνες, σχηματοποίηση και κόμικς.**

Η διδασκαλία ακολούθησε τα εξής βήματα:

1.1. Παρακολούθηση βίντεο

- Οι μαθητές παρακολούθησαν σε ψηφιακή μορφή το παραμύθι «Η Ειρήνη» (χρήση Ν.Τ.) που αφορά ένα παιδί πρόσφυγα:

UNHCR

United Nations High Commissioner for Refugees
Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés

Ειρήνη

Η Ειρήνη, βλέποντας τις φλόγες να πέφτουν από τον ουρανό, έφυγε μακριά. Ήταν πεινασμένη. Κανένας δεν ενδιαφερόταν για ένα παιδί που ήταν μόνο του και τρομαγμένο.

Η Ειρήνη έτρεχε και έτρεχε και δεν σταμάτησε μέχρι που έφθασε σ' ένα ήσυχο, ειρηνικό χωριό.

Δύο άνθρωποι κάθονταν σ' ένα παγκάκι μπροστά από ένα σπίτι, λιάζονταν στο ζεστό ήλιο, μιλούσαν αδιάκοπα και φαίνονταν ευχαριστημένοι.

Η Ειρήνη ήταν μόνη και πεινασμένη. Ρώτησε αν θα μπορούσε να ζήσει εκεί, στο χωριό. Και μήπως είχαν ένα κομματάκι ψωμί ή κάτι άλλο που θα μπορούσε να φάει.

«Αυτό είναι ανεπίτρεπτο», είπε ένας από τους χωρικούς. «Ένα παιδί να περιφέρεται και να ζητιανεύει φαγητό! Κάποιος πρέπει να κάνει κάτι γι' αυτό! Η θέση της είναι στο ορφανοτροφείο!»

Τότε, κάλεσαν την αστυνομία για να πιάσει την Ειρήνη.

Όμως η Ειρήνη έφυγε μακριά.

Έφθασε σ' ένα δάσος. Εκεί βρήκε μερικά βατόμουρα, τα έφαγε και έτσι ένιωσε λιγότερο πεινασμένη. Πάνω σε κάποια χόρτα έκανε ένα μαλακό, ζεστό κρεβάτι. Όμως, πεινούσε ακόμη, και οι θόρυβοι της νύχτας την έκαναν να φοβάται.

Όχι, δεν μπορούσε να μείνει εκεί για πάντα, ολομόναχη. Η Ειρήνη άρχισε να περιπλανάται πάλι στο δάσος και ακολουθώντας την όσφρησή της, έφθασε στην άλλη πλευρά του.

Εκεί μπήκε στη χώρα των Πετροφάγων. Ήταν πολύ φιλικοί και έδωσαν στην Ειρήνη να φάει μία χούφτα πέτρες. Όμως εκείνη δεν μπορούσε να τις φάει.

Τότε οι Πετροφάγοι θύμωσαν.

«Δεν σου κάνει ο τόπος μας; Αν δεν τρως ό,τι σου δίνουμε, τότε καλύτερα να φύγεις!»

Τότε η Ειρήνη σκέφθηκε λυπημένη: «Δεν με συμπαθούν γιατί είμαι ξένη και διαφορετική από αυτούς.» Και αυτό ήταν αλήθεια. Οι Πετροφάγοι εξαφανίστηκαν και την άφησαν μόνη της.

Η Ειρήνη συνέχισε την περιπλάνησή της.

Διέσχισε ξανά ένα τεράστιο, σκοτεινό δάσος. Μπροστά της ήταν η χώρα με τις Μεταξωτές Ουρές.

«Καλώς ήρθες! Καλώς ήρθες!», της φώναζαν και τη ρώτησαν τι θέλει από τον τόπο τους.

«Ω, μόνο ένα μικρό κομματάκι ψωμί και μια ζεστή γωνιά να κοιμηθώ», είπε η Ειρήνη

«Αυτό μπορείς να το έχεις», τιτίβισαν οι Μεταξωτές Ουρές.

Ωστόσο, μία απ' αυτές που στεκόταν πίσω από την Ειρήνη, είπε τρομαγμένα:

«Δεν έχει ουρά !!!» Τότε όλες θέλησαν να κοιτάξουν την Ειρήνη από πίσω, και όταν είδαν ότι πραγματικά δεν είχε ουρά, είπαν ανήσυχες: «Όχι δεν μπορείς να μείνεις μαζί μας. Στο κάτω κάτω, δεν έχεις μεταξωτή ουρά.»

«Μα, αυτό δεν έχει σημασία», προσπάθησε να τους καθησυχάσει η Ειρήνη. «Μπορώ να κρεμάσω μία γύρω από τη μέση μου ή να καρφιστώσω μία με παραμάνα.» «Όχι, όχι αυτό δε φθάνει», φώναζαν οι Μεταξωτές Ουρές τρομοκρατημένες. «Μόνο οι

Μεταξωτές Ουρές επιτρέπεται να ζουν σ' αυτή τη χώρα». Η Ειρήνη παρακάλεσε, ικέτευσε, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Σκέφθηκε στεναχωρημένη, «Δε με βοηθάνε γιατί είμαι ξένη και διαφορετική απ' αυτές».

Ξαναπήρε το δρόμο της και όταν έφθασε στην άκρη του δάσους μπήκε στη χώρα των Μουτζουρωμένων Κορακιών.

Εδώ την υποδέχθηκαν θερμά. Ένα Κοράκι της προσέφερε μία μαλακή φωλιά πάνω, ψηλά σ' ένα γυμνό δέντρο και ένα ψόφιο ποντίκι για να φάει.

Το ποντίκι είχε αρχίσει ήδη να μυρίζει, πράγμα που το έκανε ιδιαίτερα λαχταριστό για τα κοράκια. Αλλά η Ειρήνη δεν ήθελε να φάει το ποντίκι. Η ιδέα και μόνο, έκανε το στομάχι της να ανακατεύεται. Και δεν μπορούσε να ανέβει στο δέντρο, γιατί ήταν πολύ ψηλό.

«Πρέπει να πετάξεις πάνω, ψηλά», τη συμβούλεψαν τα Μουτζουρωμένα Κοράκια. Αλλά η Ειρήνη δεν μπορούσε να πετάξει.

«Δεν υπάρχει τίποτε άλλο εδώ», είπαν λυπημένα τα Μουτζουρωμένα Κοράκια.

Έτσι η Ειρήνη σκέφθηκε: «Δεν με καταλαβαίνουν γιατί είμαι ξένη και διαφορετική απ' αυτούς.»

Δεν της έμενε τίποτε άλλο να κάνει από το να συνεχίσει να περπατάει. Στο τέλος του δάσους μπήκε στη χώρα των Αχόρταγων.

Ήταν πλούσιοι, ζούσαν σε μεγάλα, άνετα σπίτια και πάντα είχαν αρκετό φαγητό. Ότι τους περίσσευε, το πετούσαν. Ακόμα και τα ζωάκια τους απολάμβαναν το καλύτερο φαγητό.

Όταν οι άνθρωποι συναντιόνταν στο δρόμο, αγκαλιάζονταν και αντάλλαζαν φιλιά, ένα σε κάθε μάγουλο.

Αλλά κανένας δεν αγκάλιασε την Ειρήνη, παρόλο που η πείνα της και η μοναξιά της ήταν ολοφάνερη. Ντροπαλά, χαιρέτησε δύο ανθρώπους και ρώτησε που μπορούσε να βρει κάτι να φάει και ένα ζεστό μέρος για να κοιμηθεί.

Αλλά εκείνοι εξοργίστηκαν! «Δίνε του από δω! Δεν μας περισσεύει τίποτα !», είπαν οι Αχόρταγοι.

«Οι πλούσιοι δεν ξέρουν πόσο πονάει η πείνα», σκέφθηκε η Ειρήνη. «Πρέπει να ψάξω για φτωχούς ανθρώπους. Αυτοί ξέρουν πόσο οδυνηρό είναι να μη σε βοηθάει κανένας».

Προχώρησε μέχρι την άκρη της πόλης, σε μια περιοχή πίσω από μεγάλα εργοστάσια και σκουπιδότοπους, Εκεί, φτωχοί άνθρωποι ζούσαν σε παράγκες.

«Φύγε!», φώναζαν όταν είδαν ένα ξένο παιδί. «Δε σε χρειαζόμαστε εδώ. Εάν μαζευτούμε πολλοί φτωχοί εδώ, δεν θα υπάρχει ούτε αρκετό φαγητό ούτε και χώρος για να μείνουμε.»

« Πρέπει να καταλάβεις.»

Η Ειρήνη κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να ζήσει εκεί.

Αλλά δεν ήξερε πλέον πού αλλού να πάει. Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, άρχισε και να βρέχει.

Η Ειρήνη απομακρύνθηκε από την πόλη και κατευθύνθηκε προς τα χωράφια. Ξαφνικά είδε ένα τεράστιο δέντρο. Στα κλαδιά του κάποιος είχε χτίσει ένα σπίτι από παλιά και άχρηστα πράγματα. Καθόταν στο παράθυρο, κοιτούσε έξω και έτρωγε ένα μεγάλο κομμάτι ψωμί με τυρί.

«Γεια σου! Έλα πάνω να σου δώσω λίγο ψωμί με τυρί», της φώναζε.

«Φαίνεσαι κουρασμένη και πεινασμένη. Κάθισε εδώ που είναι ζεστά και στεγνά.»

«Ποιος είσαι;» ρώτησε η Ειρήνη ξαφνιασμένη, κοιτάζοντας αυτόν τον άντρα που ήταν ντυμένος αλλόκοτα με τόσο έντονα χρώματα, όσο και το σπιτάκι του.

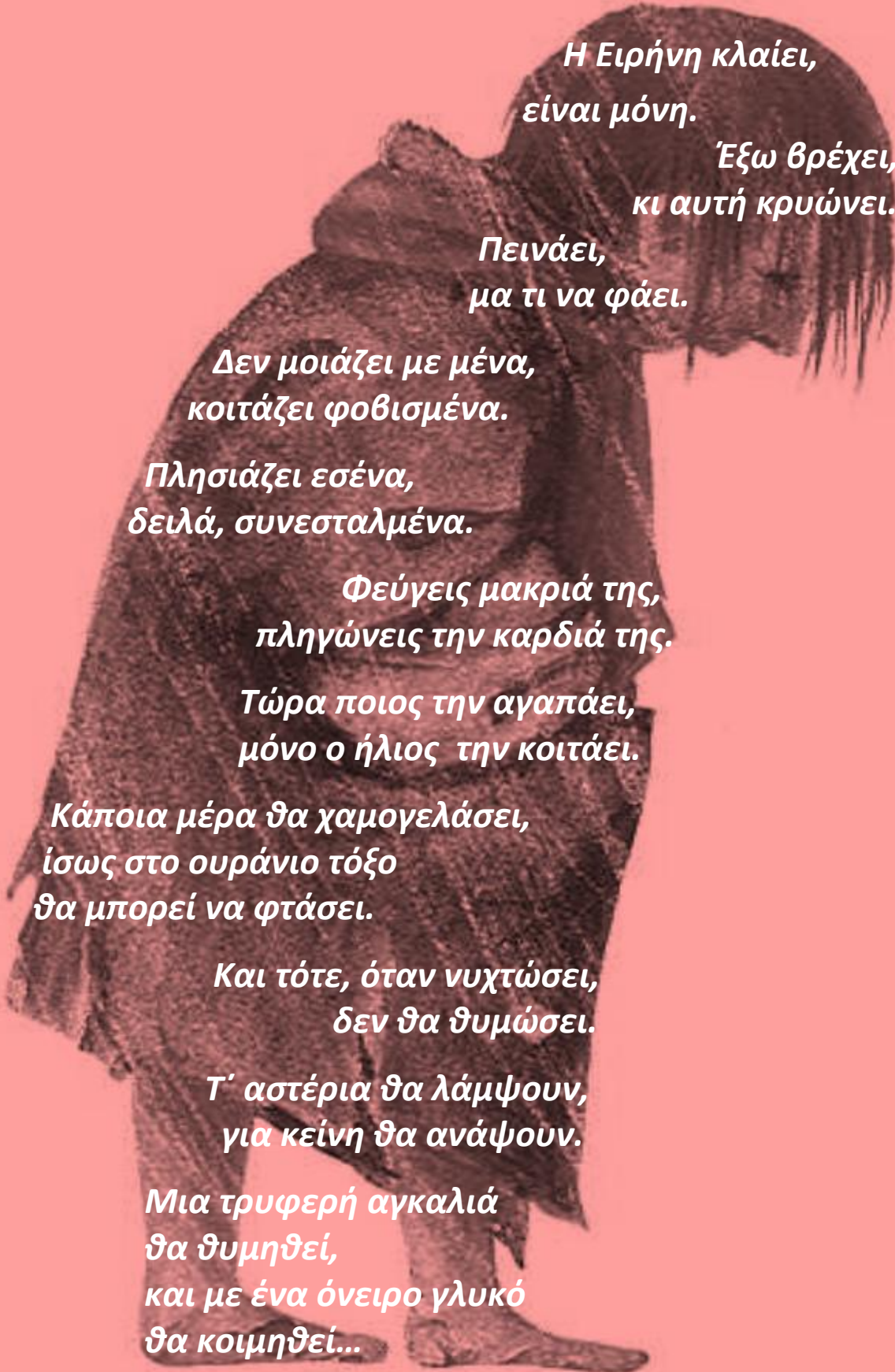
«Είμαι ο κύριος Καλόκαρδος», απάντησε.

«Α», είπε η Ειρήνη, που δεν είχε ξανακούσει αυτό το όνομα, «Έτσι δεν λέγονται όσοι είναι ευγενικοί με τους άλλους;»

Σας έψαχνα πολύ καιρό. Αν μου το επιτρέπατε, θα ήθελα να έρθω να μείνω εδώ με σας και την οικογένειά σας.» Κι έτσι, ο κύριος Καλόκαρδος άνοιξε το σπίτι του στην Ειρηνούλα που έμεινε κοντά τους για πολύ, πολύ καιρό.

1.2. Συζήτηση σχετικά με εικόνα-ποίημα-σηματοποίηση

- Η δασκάλα παρουσίασε εικόνα της ηρωίδας και αντίστοιχου σχηματοποιημένου (κατασκευή της δασκάλας), ώστε οι μαθητές ως εμπλεκόμενοι αναγνώστες (lecture impliquée) να συνδέσουν σε σχετική συζήτηση εμπειρίες, εικόνες και συναισθήματά τους με την ηρωίδα του παραμυθιού:

Η Ειρήνη κλαίει,
είναι μόνη.

Έξω βρέχει,
κι αυτή κρυώνει.

Πεινάει,
μα τι να φάει.

Δεν μοιάζει με μένα,
κοιτάζει φοβισμένα.

Πλησιάζει εσένα,
δειλά, συνεσταλμένα.

Φεύγεις μακριά της,
πληγώνεις την καρδιά της.

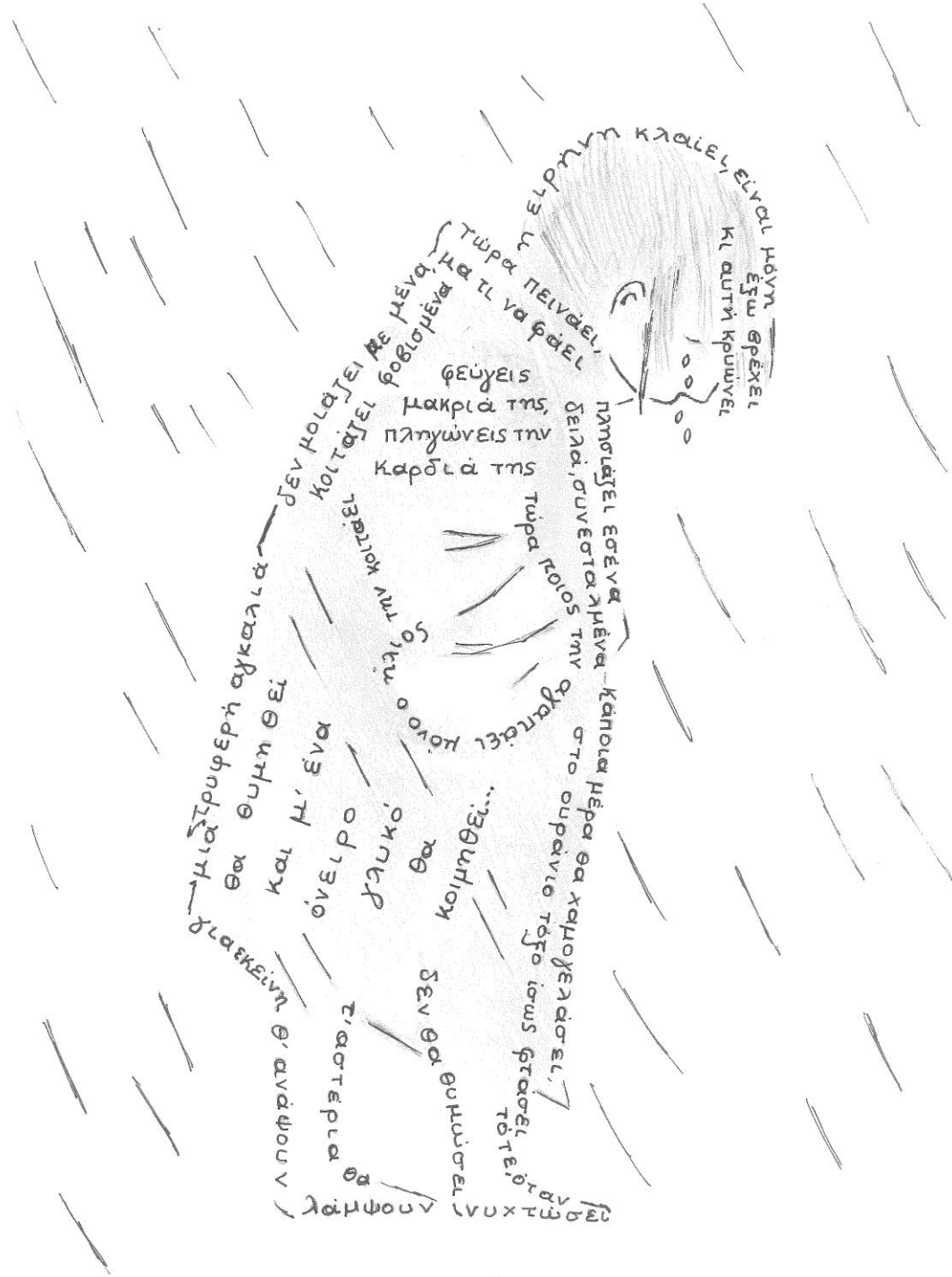
Τώρα ποιος την αγαπάει,
μόνο ο ήλιος την κοιτάει.

Κάποια μέρα θα χαμογελάσει,
ίσως στο ουράνιο τόξο
θα μπορεί να φτάσει.

Και τότε, όταν νυχτώσει,
δεν θα θυμώσει.

Τ' αστέρια θα λάμψουν,
για κείνη θα ανάψουν.

Μια τρυφερή αγκαλιά
θα θυμηθεί,
και με ένα όνειρο γλυκό
θα κοιμηθεί...

Η καρδιά μου κλαίει, είναι
 Εξω θρέχει
 Κι αυτή κρυσώνει
 Τώρα πεινάει,
 Μα τι να φάει
 Φεύγεις
 μακριά της,
 πληγώνεις την
 καρδιά της
 Τώρα ποιος θα
 παρηγορήσει εσένα
 δειλά, συνεσταλαγμένα
 λείψαντα
 στην
 αγκαλιά μου
 οτιδήποτε
 κοιμήθεις...
 κάποια μέρα θα χαμογελάσεις
 στο ουρανό τόσο ίσως φτάσει
 τότε, θ
 σου
 να θυμώσαι
 σε θα θυμώσαι
 αν...
 σου
 να θυμώσαι
 αν...
 να θυμώσαι
 αν...

1.3. Καταιγισμός ιδεών από κατευθυνόμενο διάλογο

- Η δασκάλα κατέγραψε στον πίνακα τις ιδέες που εξέφρασε ο Ανδρέας παρατηρώντας εικόνες της ηρωίδας:

(Ανδρέας)

«Ο μπαμπάς και η μαμά της είναι μακριά.

Εγώ ξέρω πού είναι και θα της δώσω να φάει και να πει νερό.

Αν ήξερα πού είναι, θα πήγαινα και θα της έδινα απ' όλα.

Θα της χτίσω ένα σπίτι για να κάθεται και θα της στείλω ένα σκυλί για να την προσέχει.

Θα της έδινα πολλές κόττες για να παίρνει αυγουλάκια.

Εμείς τα παιδιά την αγαπάμε ως τα αστέρια.

Όταν νυχτώσει θα πάει να κοιμηθεί.

Θα δει κάτι καλό στο όνειρό της, εμένα, τη μαμά της, τον μπαμπά της, τον αδερφό της, την αδερφή της...

Η μαμά της θα της πει: μη φοβάσαι, μην κλαις, ηρέμησε κορίτσι μου, είμαι εγώ κοντά σου, στα όνειρά σου, είμαι μέσα στην καρδιά σου.»

1.4. Ποίημα-σχηματοποίηση

- Με τη βοήθεια της δασκάλας ο Ανδρέας ζωγράφισε τη δική του εικόνα για την «Ειρήνη» και δημιούργησε το δικό του αντίστοιχο σχηματοποίηση:

*Ο μπαμπάς σου και η μαμά σου είναι μακριά σου.
Αν ήξερα πού είσαι θα 'ρχόμουν εγώ κοντά σου.*

*Φαγητό θα σου έφερνα και νερό για να πιεις.
Αν μπορούσα, σπίτι θα σου έχτιζα για να ξεκουραστείς.*

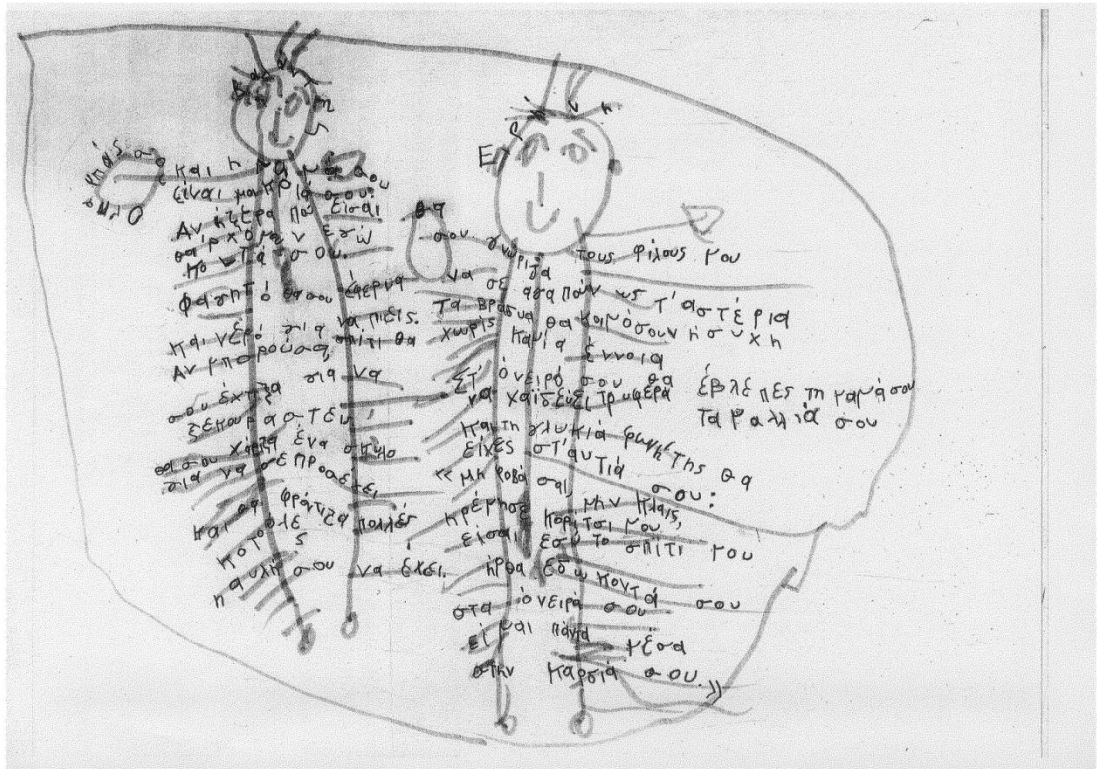
*Θα σου χάριζα ένα σκύλο για να σε προσέχει
και θα φρόντιζα πολλές κοτούλες η αυλή σου να έχει.*

*Θα σου γνώριζα τους φίλους μου να σ' αγαπούν ως τ' αστέρια
και τα βράδια θα κοιμόσουν ήσυχη χωρίς καμία έννοια.*

*Στο όνειρό σου θα έβλεπες τη μαμά σου,
να χαϊδεύει τρυφερά τα μαλλιά σου
και τη γλυκιά φωνή της θα είχες στ' αυτιά σου:*

*«Μη φοβάσαι, μην κλαις, ηρέμησε κορίτσι μου
είσαι εσύ το σπίτι μου*

*ήρθα εδώ, κοντά σου,
θα είμαι πάντα μέσα στην καρδιά σου.»*

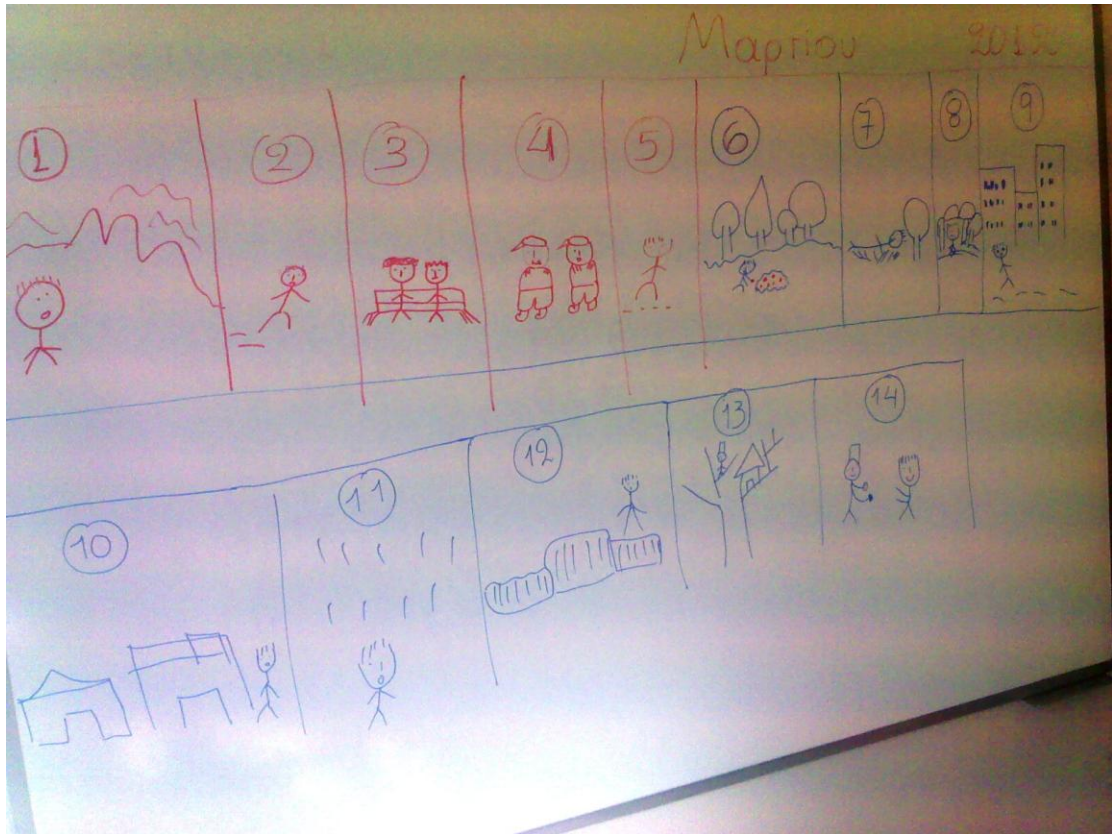

1.5. Τοποθέτηση προτάσεων του παραμυθιού στη σωστή σειρά

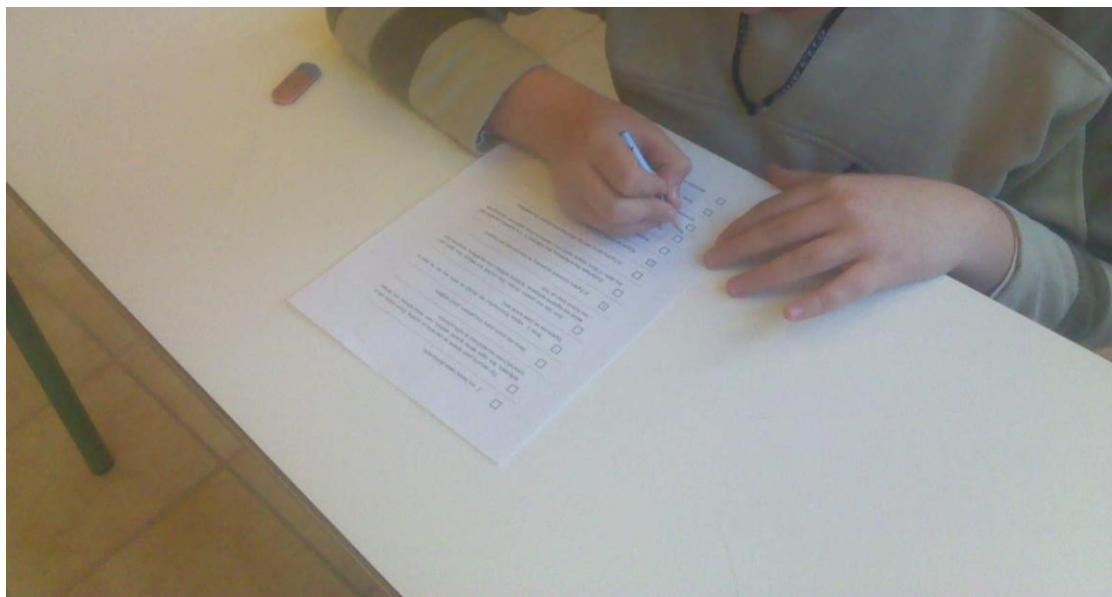
- Οι παρακάτω προτάσεις που σχετίζονται με το παραμύθι «Ειρήνη» παρουσιάστηκαν στον πίνακα ως κόμικς:

1. Η Ειρήνη κοιτούσε τις φλόγες να πέφτουν από τον ουρανό.
2. Άρχισε να τρέχει. Πεινούσε.
3. Συνάντησε δυο ανθρώπους που κάθονταν σ' ένα παγκάκι μπροστά από ένα σπίτι. Ο ήλιος έλαμπε ψηλά στον ουρανό κι αυτοί φαίνονταν χαρούμενοι.
4. Φώναζαν την αστυνομία για να πιάσει την Ειρήνη.
5. Όμως η Ειρήνη έφυγε μακριά.
6. Σ' ένα δάσος έφαγε βατόμουρα.
7. Πάνω στα χόρτα έκανε ένα μαλακό, ζεστό κρεβάτι.
8. Είχε νυχτώσει και τρόμαζε κάθε φορά που άκουγε κάποιο θόρυβο.
9. Την επόμενη μέρα έφτασε σε μια πόλη με μεγάλα, άνετα σπίτια και οι άνθρωποι, που είχαν πάντα αρκετό φαγητό, όταν συναντιόνταν στο δρόμο, αγκαλιάζονταν και φιλιόνταν σε κάθε μάγουλο.
10. Η Ειρήνη έφτασε στην άκρη της πόλης, όπου υπήρχαν μεγάλα εργοστάσια και σκουπιδότοποι. Εκεί, άνθρωποι ζούσαν σε παράγκες.
11. Άρχισε να βρέχει.
12. Η Ειρήνη έφυγε από την πόλη και προχώρησε στα χωράφια.
13. Εκεί είδε ένα μεγάλο δέντρο. Στα κλαδιά του υπήρχε ένα σπίτι από παλιά και άχρηστα πράγματα. Κάποιος καθόταν στο παράθυρο, κοιτούσε έξω και έτρωγε ψωμί με τυρί.
14. Ήταν ο κύριος Καλόκαρδος και άνοιξε το σπίτι του για να μπει η Ειρήνη και να ζήσει κοντά τους.

- Ο Άγγελος κλήθηκε να τοποθετήσει τις παραπάνω προτάσεις, που του παρουσιάστηκαν ανακατεμένες, στη σωστή σειρά ώστε να αποδώσουν το νόημα του παραμυθιού:

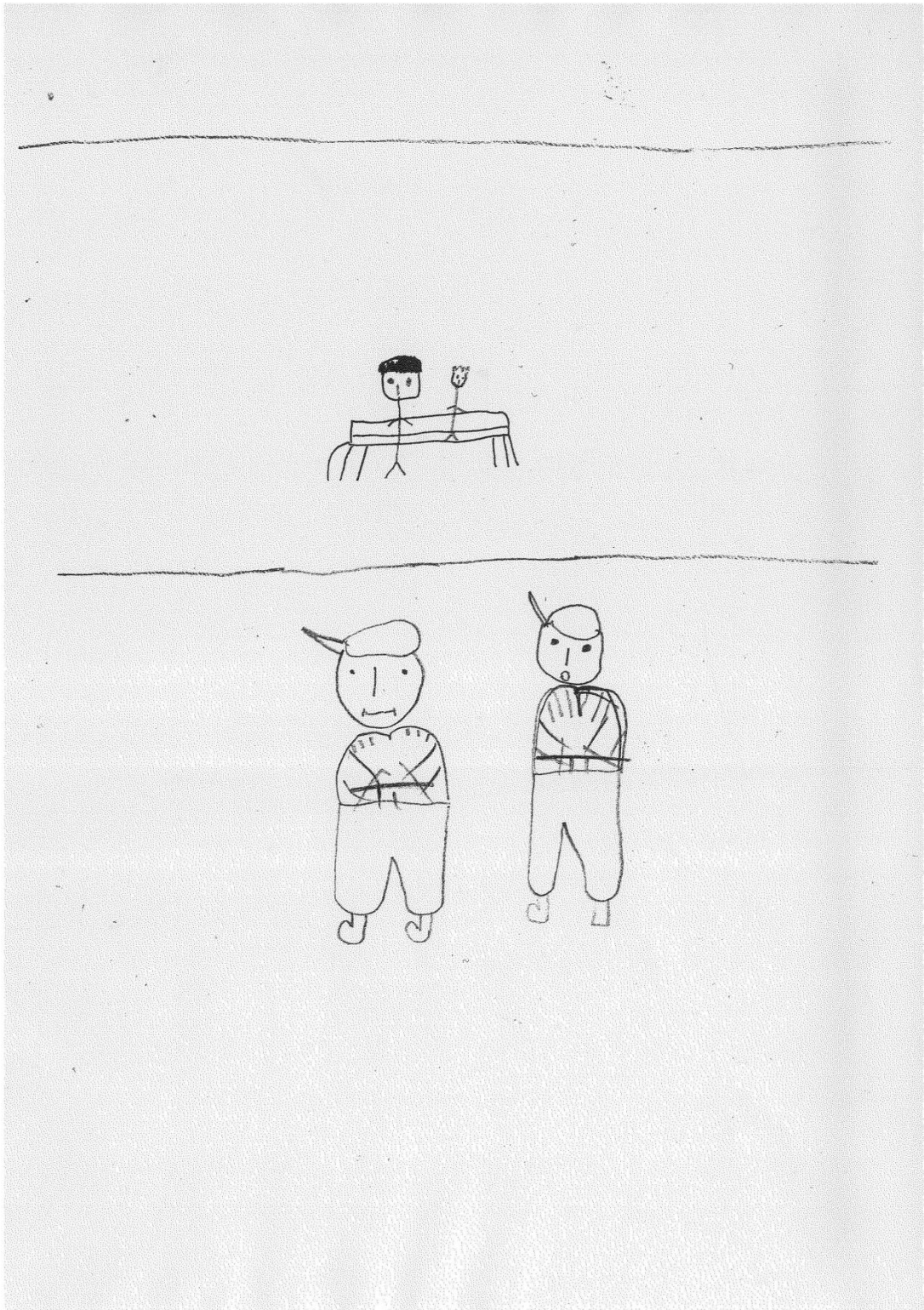

- 6 Σ' ένα δάσος έφαγε βατόμουρα.
-
- 9 Την επόμενη μέρα έφτασε σε μια πόλη με μεγάλα, άνετα σπίτια και οι άνθρωποι, που είχαν πάντα αρκετό φαγητό, όταν συναντιόνταν στο δρόμο, αγκαλιάζονταν και φιλιόνταν σε κάθε μάγουλο.
-
- 7 Πάνω στα χόρτα έκανε ένα μαλακό, ζεστό κρεβάτι.
-
- 14 Ήταν ο κύριος Καλόκαρδος και άνοιξε το σπίτι του για να μπει η Ειρήνη και να ζήσει κοντά τους.
-
- 13 Εκεί είδε ένα μεγάλο δέντρο. Στα κλαδιά του υπήρχε ένα σπίτι από παλιά και άγρηστα πράγματα. Κάποιος καθόταν στο παράθυρο, κοιτούσε έξω και έτρωγε ψωμί με τυρί.
-
- 1 Η Ειρήνη κοιτούσε τις φλόγες να πέφτουν από τον ουρανό.
-
- 3 Συνάντησε δυο ανθρώπους που κάθονταν σ' ένα παγκάκι μπροστά από ένα σπίτι. Ο ήλιος έλαμπε ψηλά στον ουρανό κι αυτοί φαίνονταν χαρούμενοι.
-
- 12 Η Ειρήνη έφυγε από την πόλη και προχώρησε στα χωράφια.
-
- 2 Αρχισε να τρέχει. Πεινούσε.
-
- 11 Αρχισε να βρέχει.
-
- 8 Είχε νυχτώσει και τρόμαζε κάθε φορά που άκουγε κάποιο θόρυβο.
-
- 10 Η Ειρήνη έφτασε στην άκρη της πόλης, όπου υπήρχαν μεγάλα εργοστάσια και σκουπιδότοποι. Εκεί, άνθρωποι ζούσαν σε παράγκες.
-
- 5 Όμως η Ειρήνη έφυγε μακριά.
-
- 4 Φώναξαν την αστυνομία για να πιάσει την Ειρήνη.

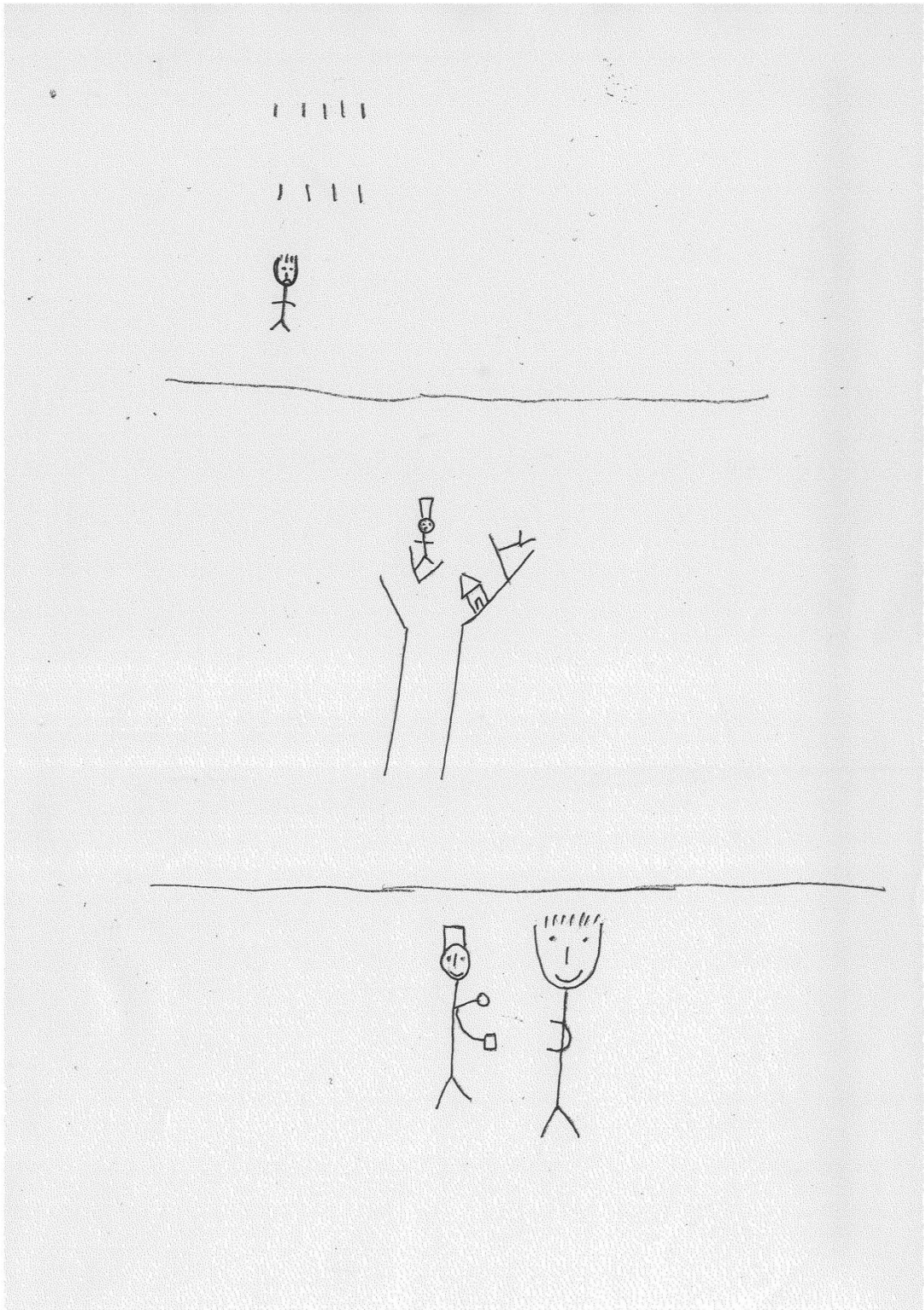
1.6. Ζωγραφιές των προηγούμενων προτάσεων

- Αφού ολοκλήρωσε την προηγούμενη δραστηριότητα, ο Άγγελος σχεδίασε κόμικς που σχετίζονται με τις προηγούμενες προτάσεις:

1.7. Παρουσίαση πολιτικού χάρτη της Ελλάδας

- Εντοπισμός του χάρτη της Ελλάδας στο google map και των συνόρων της με την Αλβανία (χρήση Ν.Τ.). Σχεδίαση στον πίνακα του χάρτη και των συνόρων των δυο χωρών (από τη δασκάλα), εντοπισμός τους και στον πολιτικό χάρτη της τάξης (από τους μαθητές) και σχεδιασμός των σπιτιών τους (πρώτα από τη δασκάλα και ύστερα από τους μαθητές) στο αντίστοιχο σημείο του σχεδίου του πίνακα.

1.8. Ιστορία με ανοιχτό τέλος - κόμικς (υπό μορφή παζλ) με ήρωες τους μαθητές

- Η δασκάλα παρουσίασε στους δυο μαθητές μια ιστορία με ανοιχτό τέλος και αντίστοιχα κόμικς με πρωταγωνιστές τους ίδιους:

Ιστορία

Οι γονείς του Άγγελου ήρθαν στην Ελλάδα από την Αλβανία. Όταν εγκαταστάθηκαν στη....., ο Άγγελος δεν είχε γεννηθεί ακόμα. Η μητέρα του τον έφερε στον κόσμο δυο χρόνια αργότερα και ήταν ένα πανέμορφο μωράκι. Ο Άγγελος μεγάλωσε και πήγε σε ελληνικό Δημοτικό σχολείο. Εκεί κάθεται μέχρι σήμερα στο ίδιο θρανίο με τον Ανδρέα.

Ο Ανδρέας είναι από την ..... και αγαπάει το Άγγελο. Τον βοηθάει στα μαθήματα και παίζουν μαζί στα διαλείμματα. Ο Άγγελος και ο Ανδρέας είναι πια πολύ καλοί φίλοι και πάντα αχώριστοι στο σχολείο. Η δασκάλα φροντίζει να είναι

χαρούμενοι μέσα στην τάξη και δεν τους κουράζει με δύσκολες εργασίες. Ο Άγγελος, ο Ανδρέας και η δασκάλα συζητούν πολύ μέσα στην τάξη και συχνά λένε αστεία για να γελούν, όμως την επόμενη σχολική χρονιά ίσως και να μην βρίσκονται στην ίδια τάξη...

Ποια μπορεί να είναι η συνέχεια της ιστορίας;

Κόμικς σε μορφή παζλ

1.9. Κατευθυνόμενος διάλογος-συνέχεια ιστορίας-ζωγραφιά

- Στο πλαίσιο κατευθυνόμενου διαλόγου, ο Ανδρέας κλήθηκε να συμπληρώσει το τέλος της προηγούμενης ιστορίας. Έτσι καταγράφηκαν οι απαντήσεις του και διαμορφώθηκε από αυτόν το τέλος της ιστορίας, το οποίο συνόδευσε και με σχετική ζωγραφιά του:

(Ανδρέας)

«Αυτή τη χρονιά περνάω καλά μέσα στην τάξη. Παίζω, πίνω νερό, γελάμε. Είναι ωραία... Γράφουμε, διαβάζουμε...

Την επόμενη χρονιά θα πάω στην κυρία Ηλέκτρα, θα κάθω με την Κική.

Ο Άγγελος θα πάει στην τάξη του κυρίου Μάρκου, με τη Δανάη και τον Πέτρο.

Θα είμαστε χόρια, η Δανάη δεν θα είναι καλή μαζί του.

Εδώ είναι ήρεμος ο Άγγελος, εκεί όχι.

Στο διάλειμμα θα είμαστε πάλι μαζί, συνέχεια... Θα τον προσέχω πάρα πολύ.

Η δασκάλα θα είναι μακριά, σε άλλο σχολείο.

Θα έχει μεγάλα παιδιά, σαν εμένα.

Θα είναι καλά τα πράγματα εκεί.

(Απευθυνόμενος στη δασκάλα)

...Θα μιλάνε στην τάξη τα παιδιά και θα τα μαλώνεις. Ύστερα θα μιλάνε περισσότερο. Πρέπει να τους φωνάζεις πολύ, όχι λίγο όπως σε μένα. Όμως, όχι, καλύτερα να μην τους φωνάζεις καθόλου. Στο άλλο σχολείο θα έρθω κι εγώ μαζί σου; Πού θα είναι; Θα μιλάω εγώ εκεί; Ας είναι και σιγανή η φωνή μου;

Να πάρουμε και το Άγγελο; Θα θυμώσει, να μην τον πάρουμε.

(Δασκάλα: Ο Άγγελος δεν θα θυμώσει, θα αποκτήσει φίλους.)

...Τότε να τον πάρουμε. Να φύγουμε και οι τρεις μαζί, να 'ρθει και η Κική και να φύγουμε από δω...»

1.10. Κόμικς-παζλ σε σωστή σειρά και επιλογή τέλους

- Η δασκάλα προέτρεψε τον Άγγελο να τοποθετήσει σε σωστή θέση τα κομμάτια του παζλ της παραπάνω ιστορίας και να επιλέξει με βάση τις δικές του εμπειρίες το τέλος που επιθυμεί:

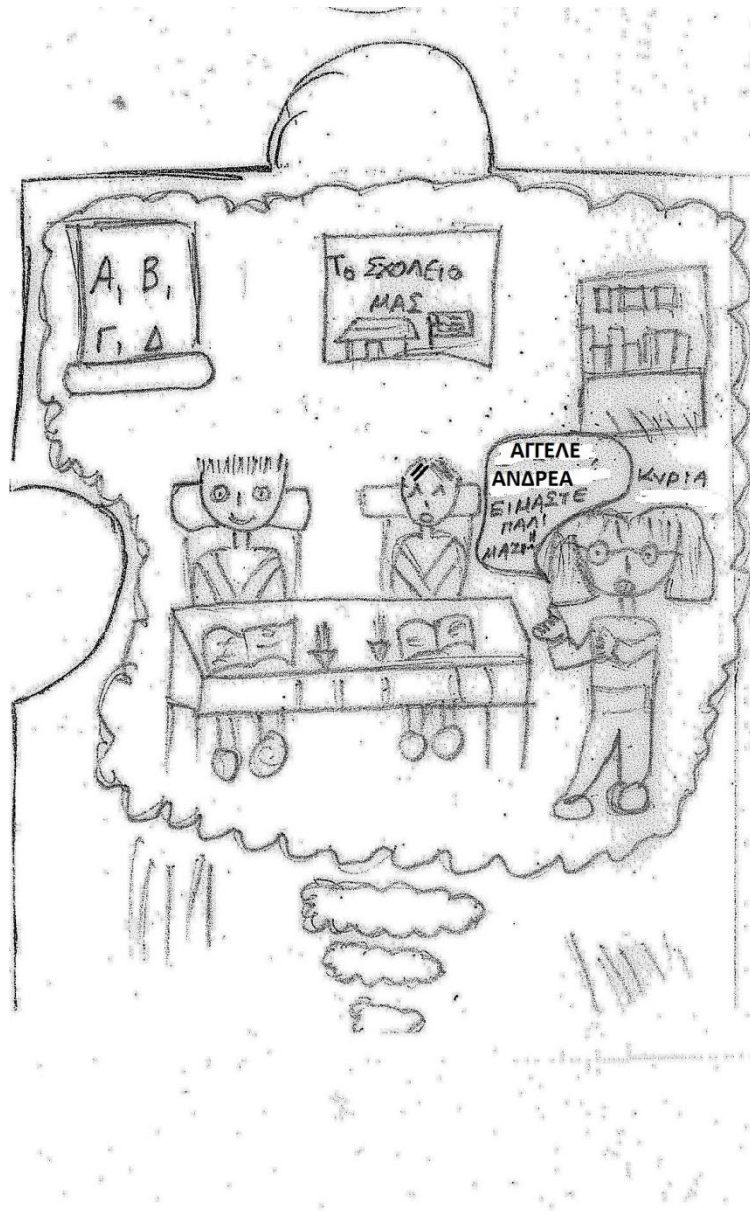
- Εικ. 1. Οι δυο μαθητές στην ίδια αίθουσα με την ίδια δασκάλα.

- Εικ. 2. Μαζί με το Ανδρέα, με την ίδια δασκάλα και επιπλέον με την αγαπημένη του φίλη από το γειτονικό Δημοτικό σχολείο και σε αίθουσα διαφορετικού σχολείου από το τωρινό.

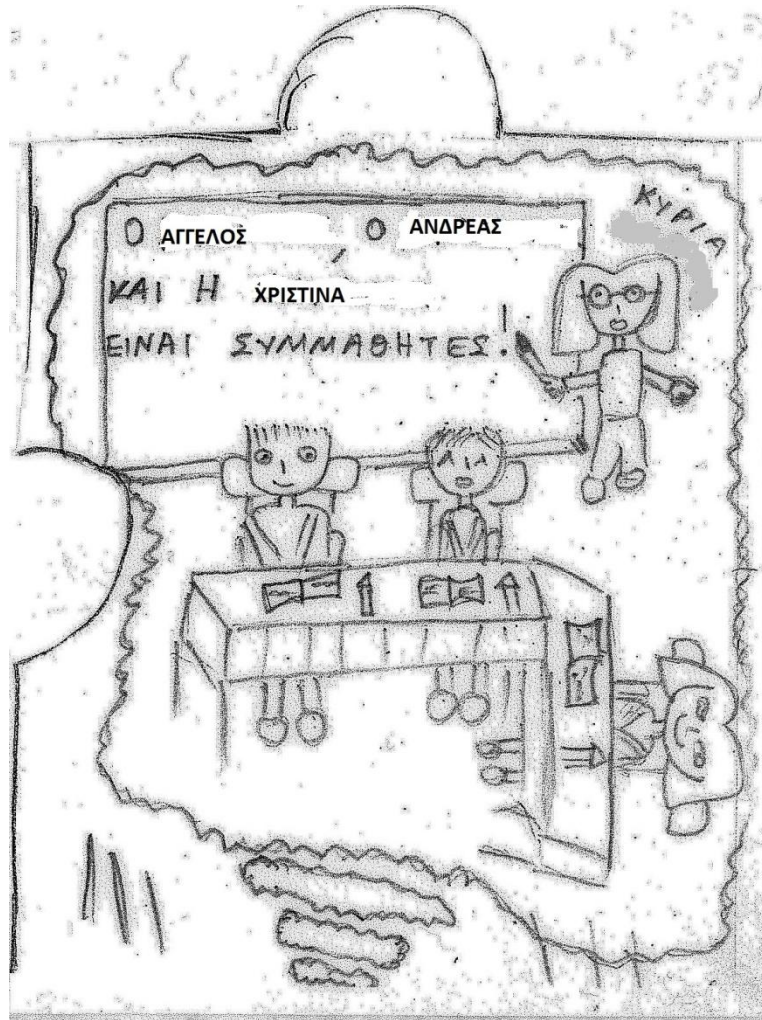
- Εικ. 3. Ο Ανδρέας σε διαφορετική αίθουσα, με άλλη δασκάλα και με συμμαθήτριά του από το τωρινό σχολείο.

- Εικ. 4. Ο Άγγελος σε διαφορετική αίθουσα, με δάσκαλο και συμμαθητή από το τωρινό του σχολείο.

Εικ. 1.

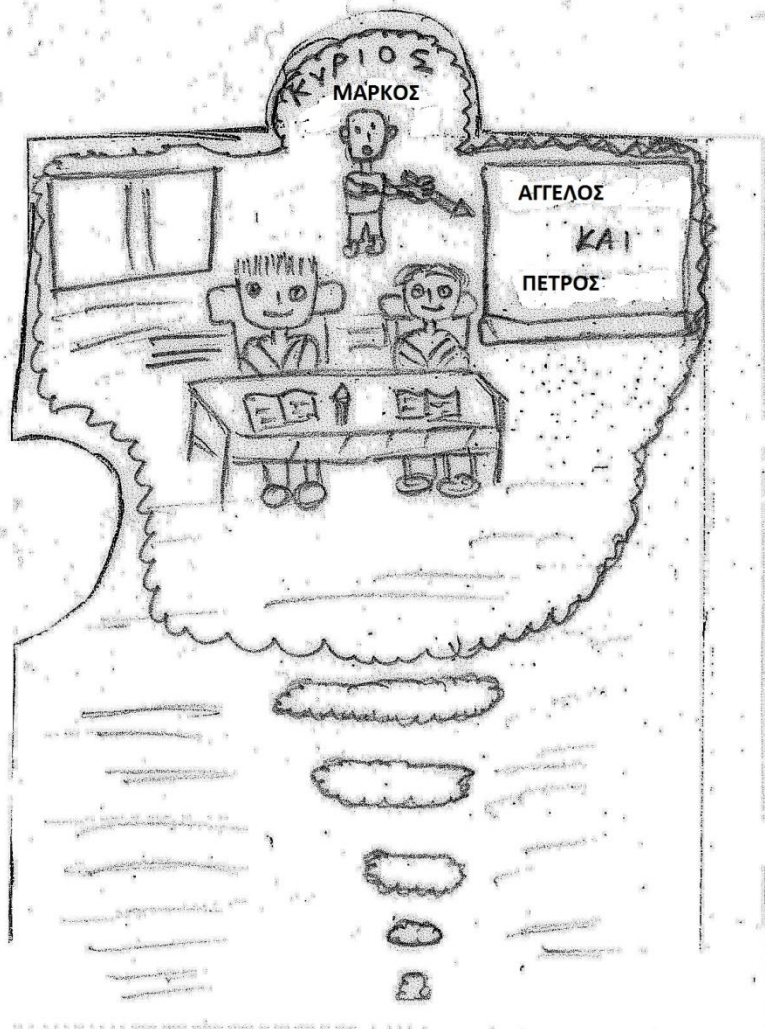
Εικ. 2.

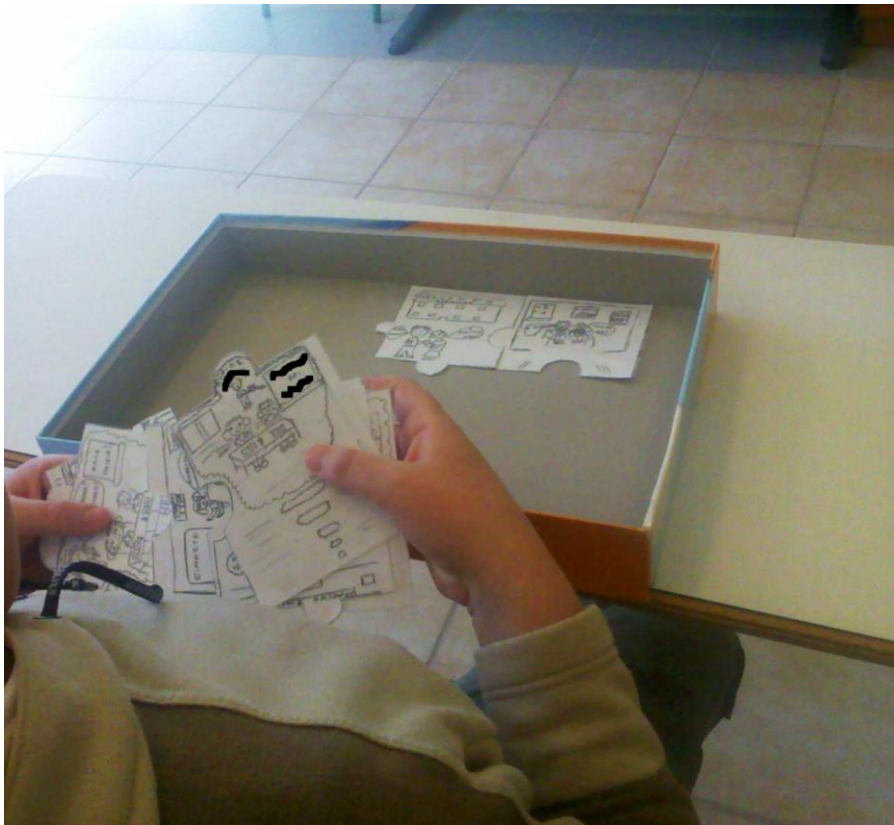
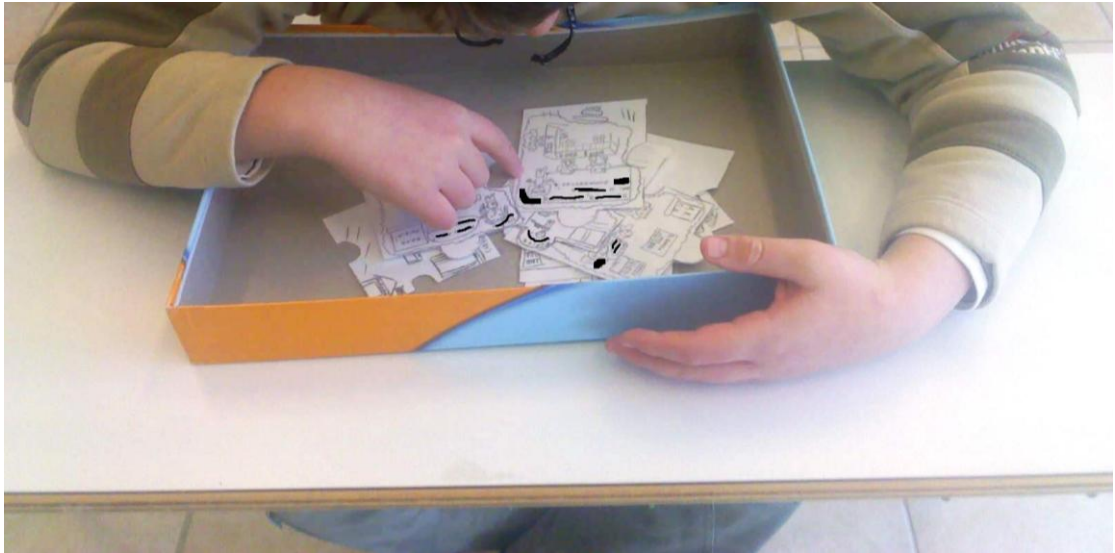

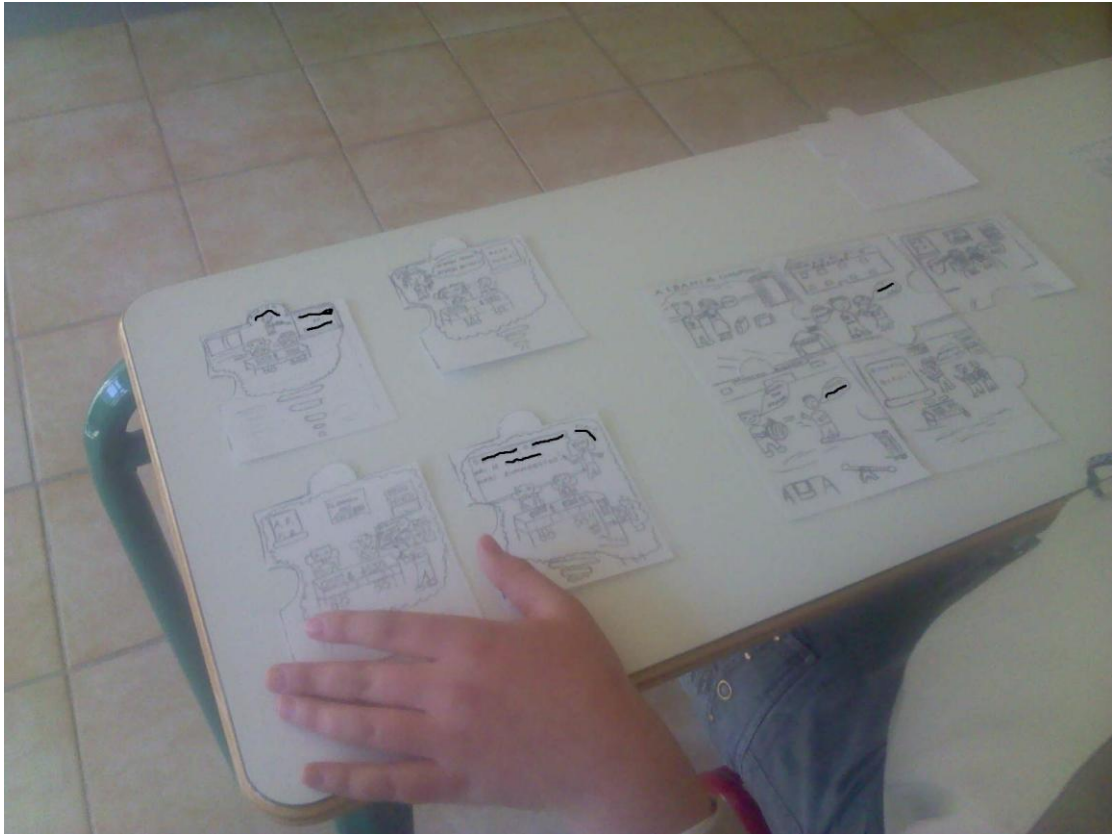
Εικ. 3.

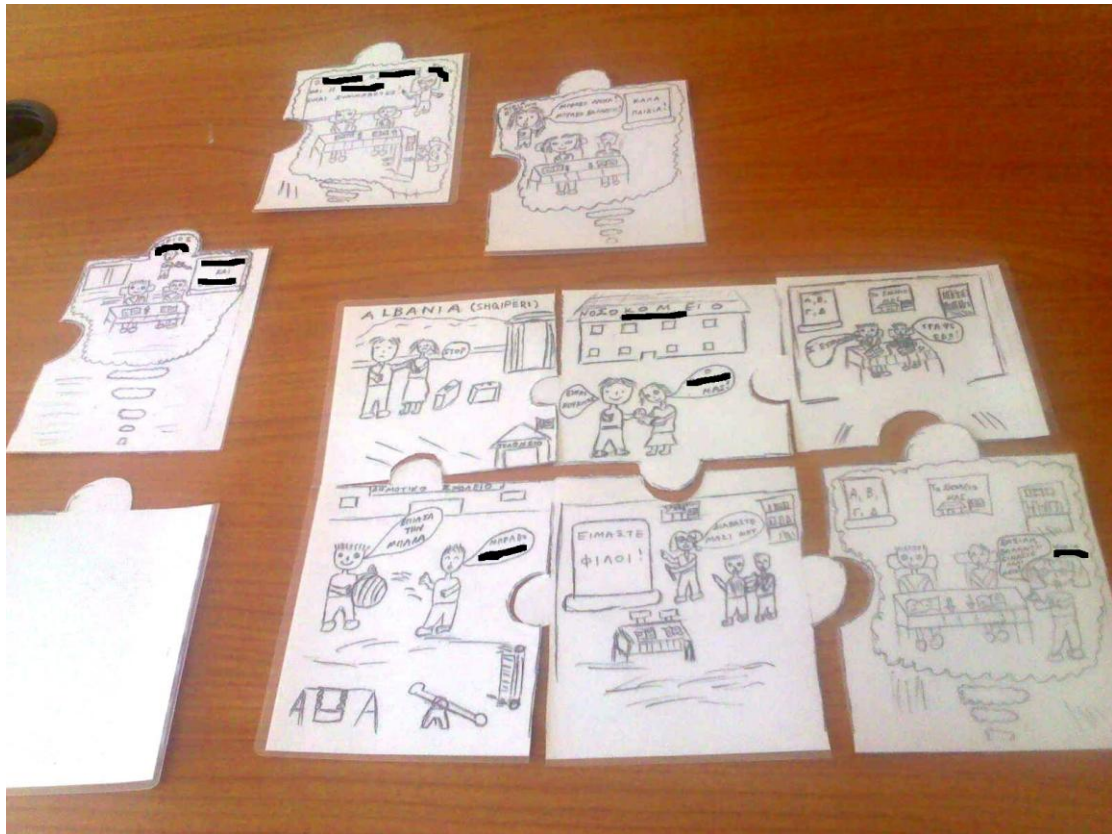
Εικ. 4.

1.11. Παρουσίαση βιβλίων, εντοπισμός ενδιαφερόντων

- Παρουσίαση από τη δασκάλα των παρακάτω βιβλίων μικρής έκτασης (επιλογή με βάση το επίπεδο των μαθητών) και στο πλαίσιο της διασκεδαστικής ανάγνωσης (lecture distraire) παρακίνηση για ξεφύλλισμά τους και ανάγνωση των κειμένων τους από τους μαθητές (αυτενέργεια):

α) «**μικροί μετανάστες**»

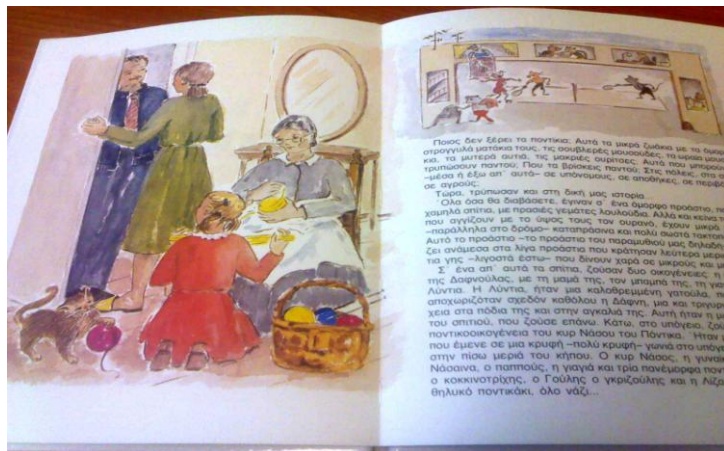
Φιλομήλα Βακάλη-Συρογιαννοπούλου, Εκδόσεις Ντουντούμη, Αθήνα.

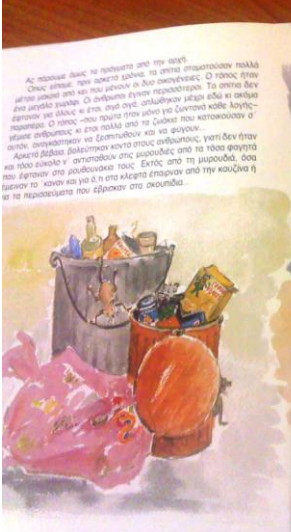
Περιγραφή των εικόνων (προφορικός λόγος) και ανάγνωση των κειμένων (γραπτός λόγος) του βιβλίου:

Ήταν η πρώτη παντικοογένεια, στο σόι τους, που έβαλε το κεφάλι της κάτω από μια στέγη. Οι πρόγονοι του κυρ Νάσου, δεν ήξεραν τι θα πει υπόγειο. Γεννημένοι κι αυτοί στο ίδιο πράσινο, απέραντο χωράφι. Με νοσταλγία, ο παππούς παντικός και η γιαγιά παντική, θυμούνται ιστορίες που είχαν ακούσει από τη ζωή στο χωράφι και, με τη σειρά τους, τις διηγούνται τώρα στα μικρά παντικάκια παντικά. «Ζούσαν μια όμορφη, λευτέρη ζωή, γιομάτη ξεγνοιασιά –τους έλεγαν– και είχαν όλο το χώρο δικό τους. Το τραπέζι τους ήταν πάντα στρωμένο με ό,τι καλό τους έδινε η γη –που είναι τόσο απλόχερη σε όποιον ξέρει να τη ζει και να την αγαπάει. Κάπου κάπου είχαν τις δυσκολίες τους, όταν ο χειμώνας νέκρωσε τα πάντα με το χιόνι και την παγωνιά. Ακόμα και τότε όμως, είχαν μάθει να τα δολειύουν –έστω και λίγο στενόχωρα»...

Γιος δεν έβριζε τα παντικά. Αυτό το μικρό ζώονα με τα δυνατά ανοσογόνα κελιά τους, τις ανοσοβόλες μασουλές, τα μακριά αυτιά και το ματρώρι αυτιά, τις μακριές ουρές τους. Αυτό που υπήρξε ο τρυφερότερος παππούς, που τα βουκόνα παντικά. Στις πόλεις, στο σπίτι –μέσα ή έξω απ' αυτό– σε υπόγειους, σε σπηλιές, σε περάσματα σε σπηλιές.
 Τώρα, τρύπωναν και στη δική μας ιστορία.
 Όλα όσα θα διαβάζατε, έγιναν ο ένα όμορφο προάστιο, που χαμηλά σπύλα με το ύψος τους τον ουρανό, έχουν μικρά –παραμυθία στο δρόμο– καταπράσινα και πολύ παλιά προάστια. Αυτό το προάστιο –το προάστιο του παραμυθίου μας, δηλαδή– ζει ανέπαφο στα λίγα προάστια που κλείτσαν καλύτερα μερικές της γης –λιγοστά έστω– που δίνουν χώρο σε μικρούς και μέσους.
 Σ' ένα απ' αυτά τα σπιτάκια, ζούσαν δυο οικογένειες, η οι της Δασκάλους, με τη μητέρα της, τον μπαμπά της, τη γιαγιά Αννίτα. Η Αννίτα, ήταν μια καλοβρεμμένη, γατούλα, που αποχωμαζόταν σχεδόν καθόλου η Δάφνη, μια και τραγουπούσε χέλια στα πόδια της, και στην οικογένεια της. Αυτή ήταν η μάνα του σπιτιού, που ζούσε επάνω. Κάτω, στο υπόγειο, ζούσε η παντικοογένεια του κυρ Νάσου του Παντικού. Ήταν μια που έμενε σε μια κρηφή –πολύ κρηφή– γωνία στο υπόγειο στην πίσω μεριά του κτηρίου. Ο κυρ Νάσος, η γιαγιά Νάσινα, ο παππούς, η γιαγιά και τρία παντέμωρα παντικά ο κοκκινότρυπτος, ο Γαύλης ο γκριζοκέφαλος και η Λίρα, θηλυκό παντικάκι, όλα μαζί...

Ας πούμε πως τα πρόστατα από την ζωή.
 Όπως είπαμε, που σωστά ζούσε, το σπιτάκι απομακρύνει πολλά πράγματα απλά και που μένουν ο δυο παντικοογένειες. Τα σπιτάκια δεν είναι μεγάλα κτήρια. Οι άνθρωποι είναι περισσότερο. Τα σπιτάκια δεν έχουν για ύψος ή ελάττω, από αυτά, απλώς έχουν μέτρο εδάς κι αυτιά. Επειδή οι άνθρωποι, που πριν ήταν μόνο να ζουν και να χαλαρώνουν ο ένας τον άλλο, κι έτσι πολλά από τα ζώονα που κατοικούσαν ο ένας σπηλιές και σε ελαττωμένα κι να φύγουν.
 Αλλά τα βόδια, βολύτρωμα κατά τους ανθρώπους, γιατί δεν ήταν τόσο μεγάλα κι αντιστάσαν στις αμοιβαίες από τα τόσο φτωχικά που έφταναν στα ρούθωνα τους. Εντός από τα μπουλάκια, που έφταναν το κανονικό και για ό,τι στα κλάμα έφταναν από την κούρνια η απ' τα περιστασιαστά που έφταναν στα σκουπίδια.

Ο κυρ Νάσος, που αγαπούσε κάπως τη καλύτερη ζωή, δεν το σε κανένα σπιτάκι. Βοήθη ένα ακόνιστο και, σε μια τρυφή, έβλεπε οι οικογένειά του. Εκεί ζούσαν, μέχρι τη μέρα που είχαν με πια μπουλιντζιά να ακάθει το χωρά. Έργαζαν. Για μερικούς έμεναν πίσω από ένα έλλινο κήρυτο όλα τους, ο κυρ Νάσος, η γιαγιά του, ο παππούς και η γιαγιά. Τα παιδιά δεν είχαν ακόμη τότε. Από εκεί –η παντικοογένεια– παρακαλούσαν εργάτες που δούλευαν όλη μέρα, από τη στιγμή που έλειπε η θεμέλια, μέχρι την ώρα που μπροστά τους υπήρχε ένα σπιτάκι. Πού θα ήταν η τύχη τους. Τι έπρεπε να κάνουν. Ο παππούς, μέχρι να φύγουν, να πάνε πέρα, μακριά από τα ζήσουν όπως οι πρόγονοι τους.

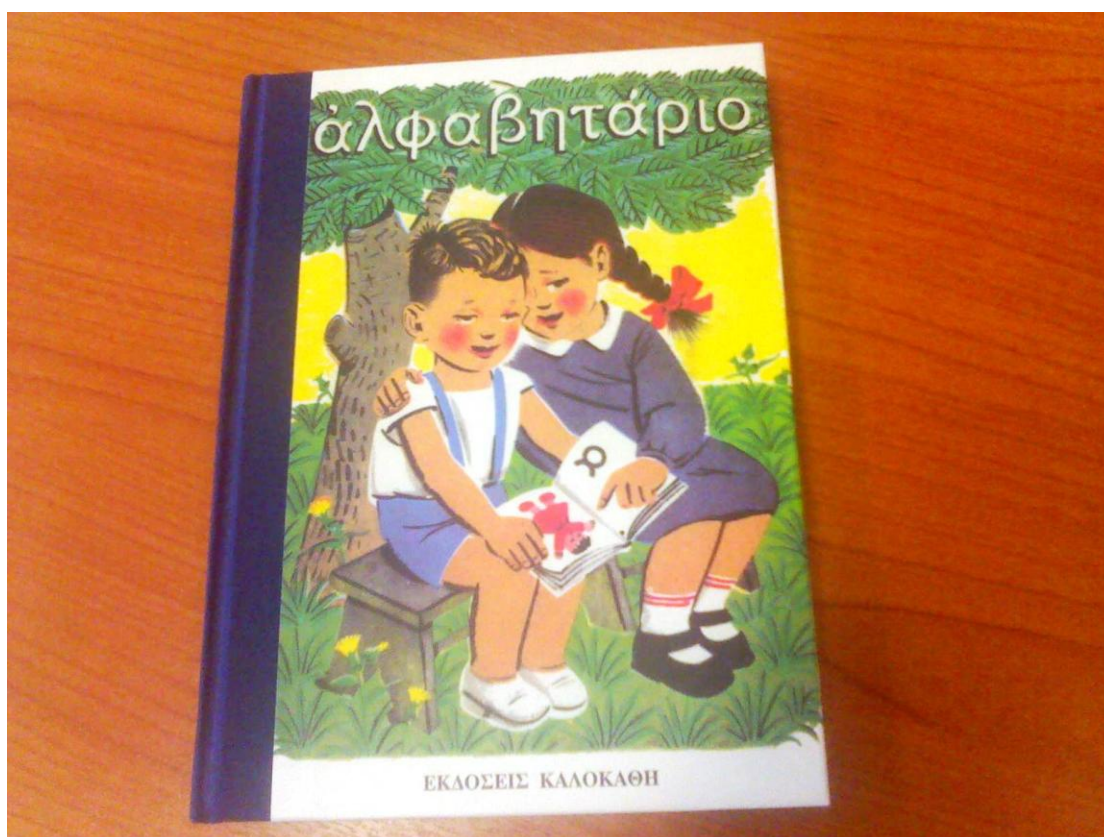

β) «*Αλφαβητάριο*»

Ι. Κ. ΓΙΑΝΝΕΛΗ, Γ. ΣΑΚΚΑ

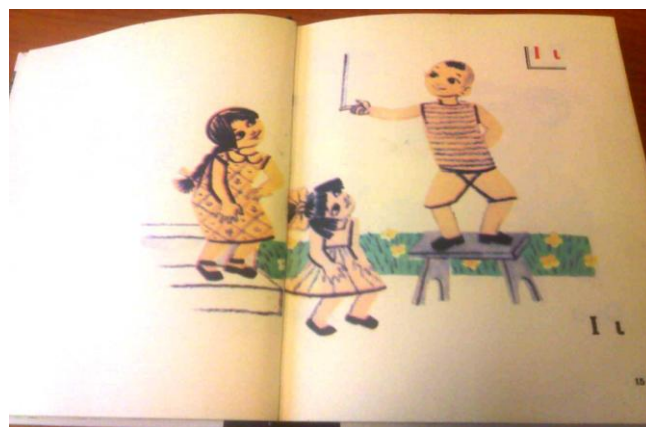
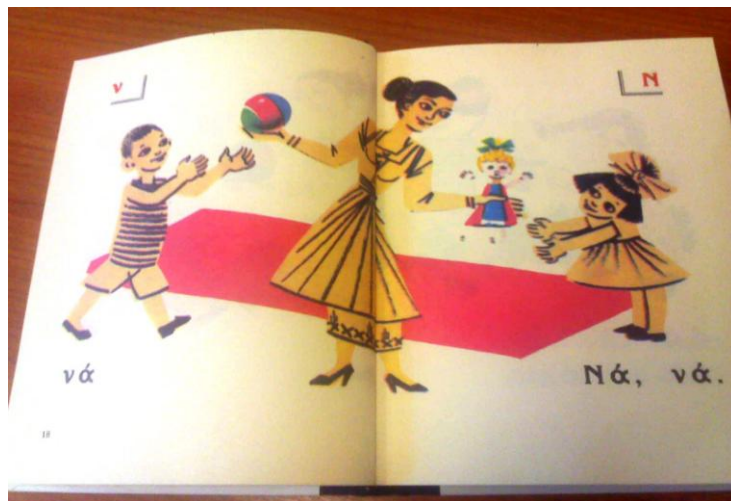
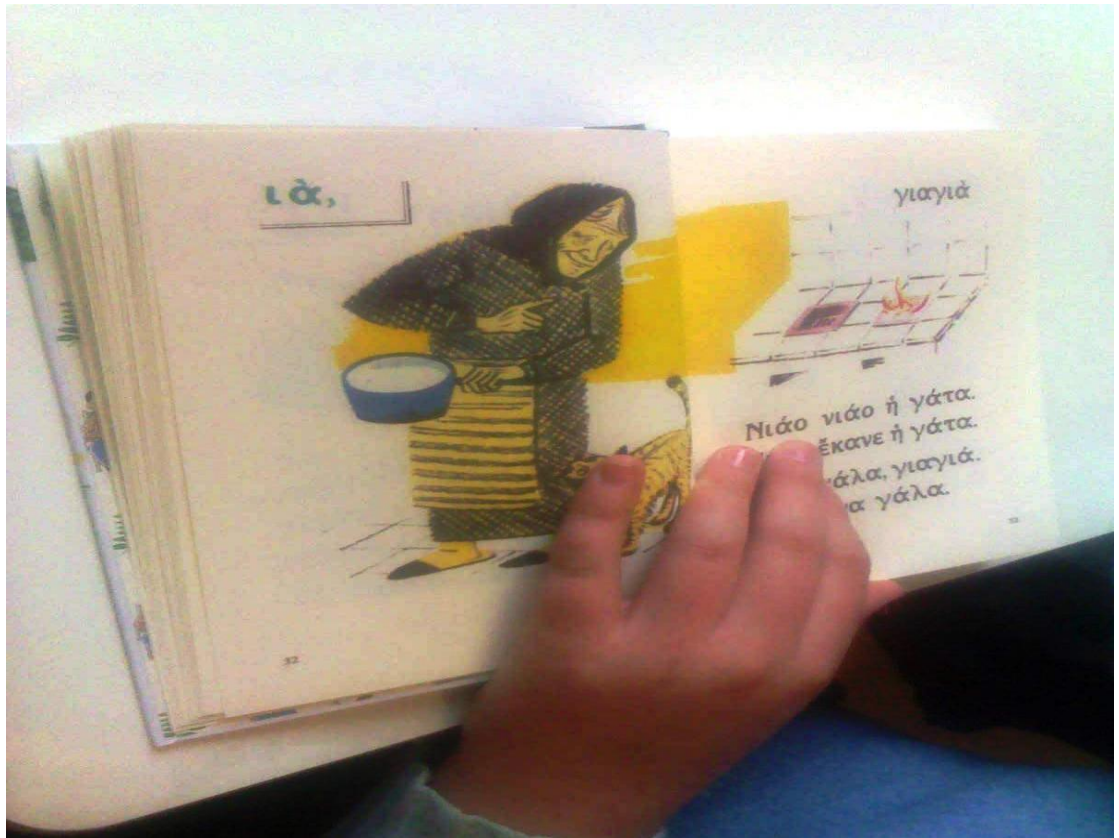
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΘΗ

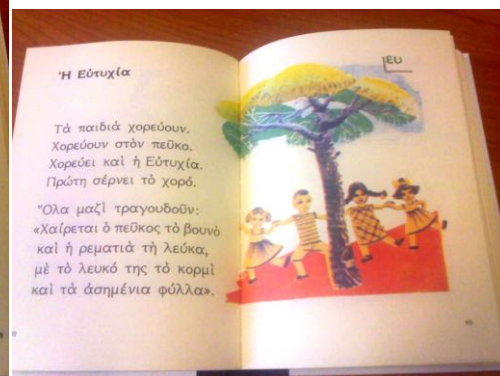
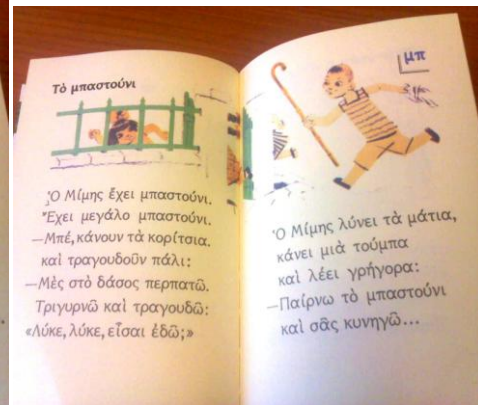
Παρουσίαση του βιβλίου «Αλφαβητάριο» ως παλαιότερου «αναγνωστικού» σχολικής ηλικίας που μπορεί να χαλαρώσει και να ψυχαγωγήσει τους μαθητές:

Συζήτηση (κατευθυνόμενος διάλογος) με αφορμή την εικόνα της γιαγιάς και των παιχνιδιών των παιδιών (περιγραφή από τους μαθητές της δικής τους γιαγιάς και των δικών τους παιχνιδιών -έμμεσα των δυο διαφορετικών πολιτισμών: ενδυμασία, ασχολίες, κουζίνα, έθιμα, παιχνίδια, ψυχαγωγία). Εστίαση στο ενδιαφέρον του Ανδρέα για τα παραδοσιακά παιχνίδια και του Άγγελου για τη μαγειρική:

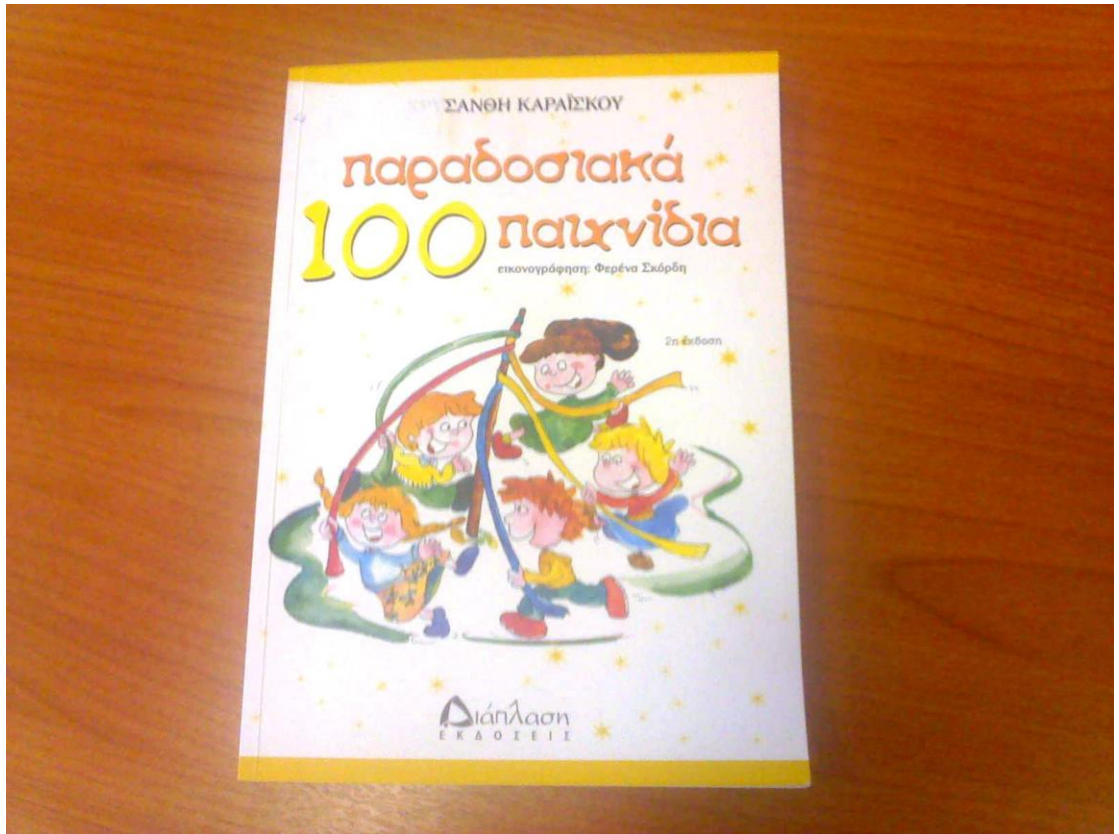

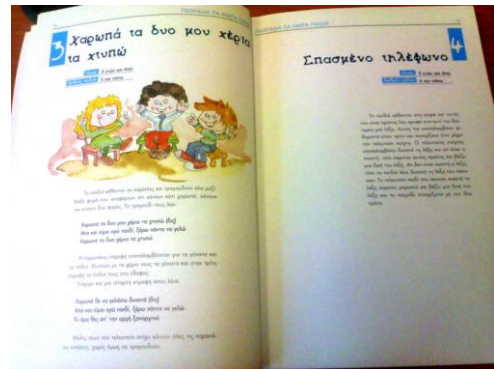
γ) «100 παραδοσιακά παιχνίδια»

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ

2^η Έκδοση 2007, Εκδόσεις Διάπλαση, Αθήνα.

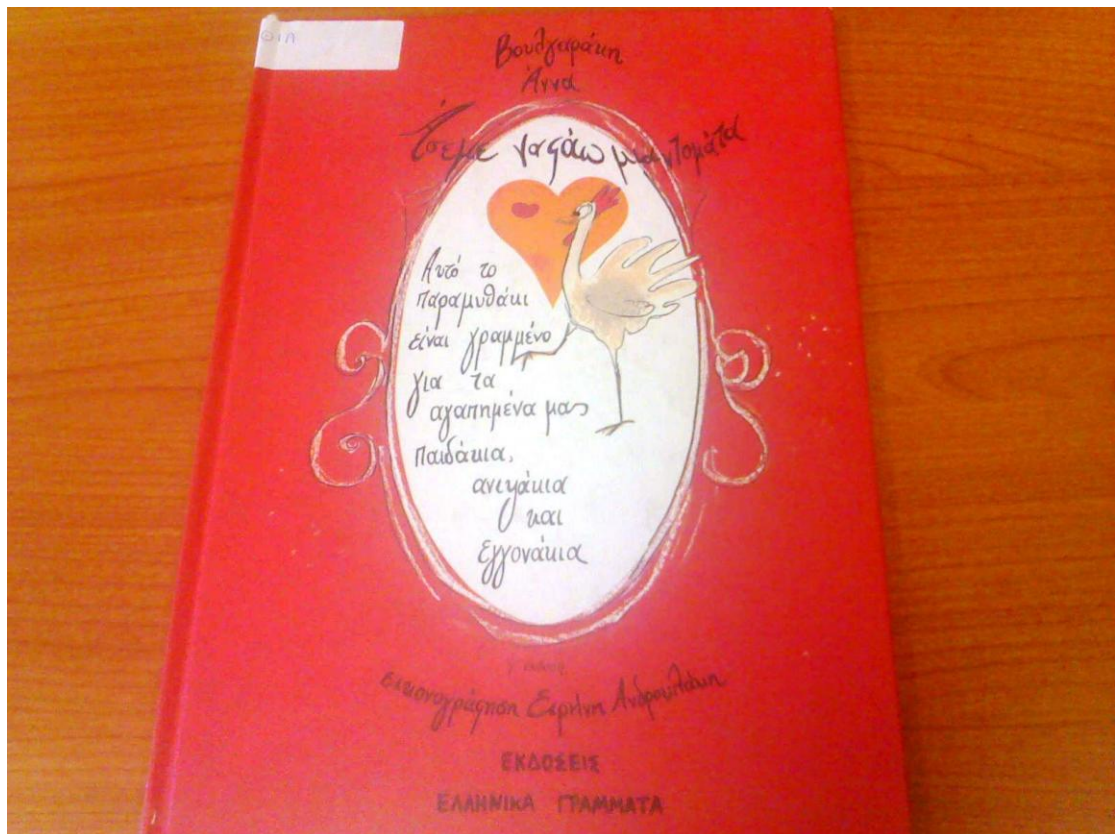

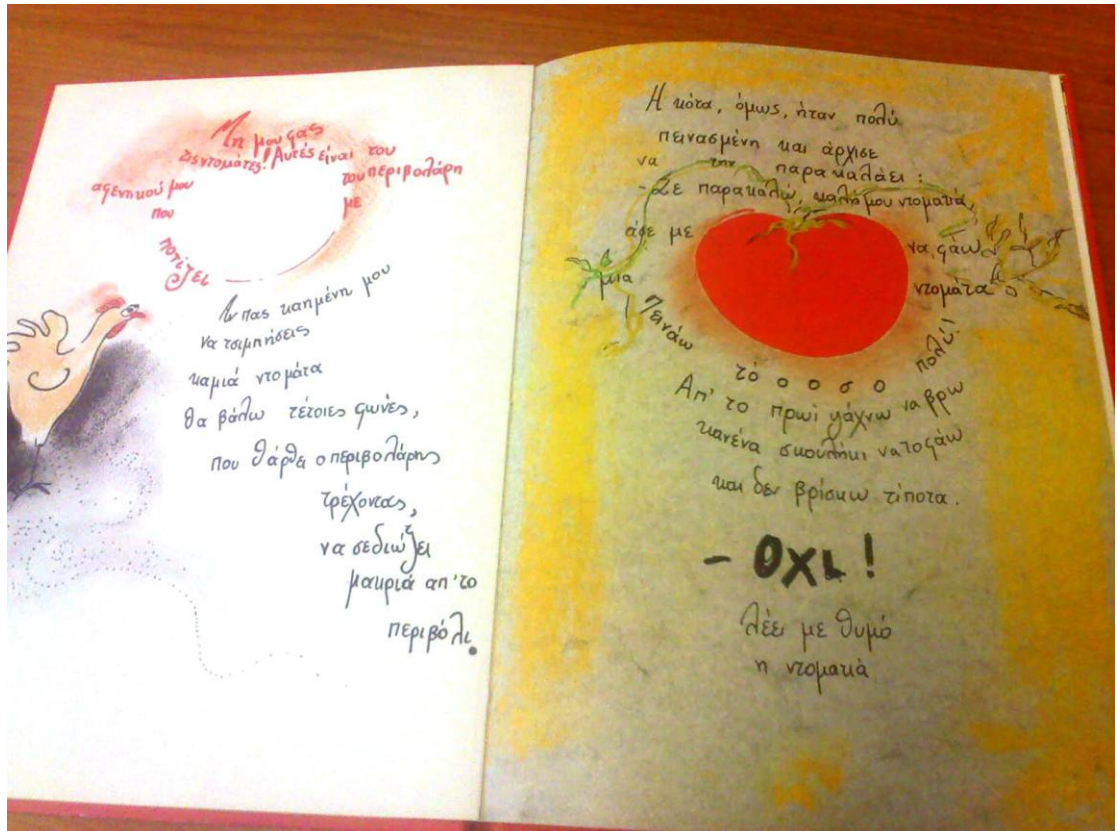

δ) «Άσε με να φάω μια ντομάτα»

Βουλγαράκη Άννα, γ' έκδοση, Ελληνικά γράμματα 1999, Αθήνα.

Ερωτήσεις και συζήτηση για την κατανόηση των κειμένων:

ε) «Τα δυο αδέρφια μου κι εγώ...»

Μαρία Λάζου

εκδόσεις «δωδώνη» αθήνα, ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΗ, Δωδώνη 1984.

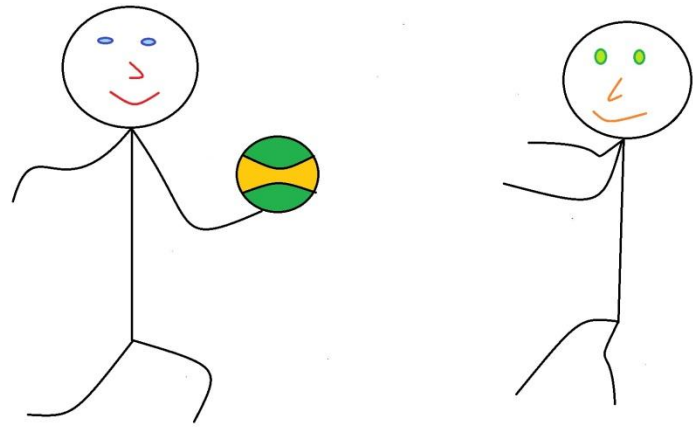
Παρουσίαση του βιβλίου (από τη δασκάλα): «Τα δυο αδέρφια μου κι εγώ...», που αποτελεί εγχείρημα συγγραφής και εικονογράφησης βιβλίου από δυο μικρούς μαθητές με τη βοήθεια της μητέρας τους. Παρατήρηση στοιχείων του βιβλίου από τους μαθητές (εικόνες, κείμενα, τίτλος, όνομα συγγραφέα και εικονογράφου):

1.12. Δημιουργία βιβλίου από τον Ανδρέα

- Προσπάθεια συγγραφής βιβλίου από τον Ανδρέα με τον τίτλο: «Παιχνίδια με τους συμμαθητές μου στην αυλή του σχολείου μου»:

Παιχνίδια με τους συμμαθητές μου
στην αυλή του σχολείου μου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Για εμένα
2. Τα παιχνίδια
3. Φωτογραφία και ζωγραφιές

1. Για εμένα

Λίσα Λόσια για μένα

Είμαι 78 χρονών. Το σπίτι μου

βρίσκεται στη .....

Η αδερφή μου και
ο αδερφός μου είναι μεσαλύτεροι μου.

Μου αρέσει πάρα πολύ το ποδόσφαιρο
και παίζω με τον αδερφό μου

και τον μπαμπά μου
κάθε φορά που παθαίνω
στο χωριό μου.

Μου άρεσει ει
πιο ης
το κρυφτό με τους
φιλους μου, το μπασκετ
και όλα τα παιχνίδια
που παίζουμε με τους
συμμαθητές μου στην αυλή
του σχολείου.

ΜΕΛΕΤΩ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΝΩ ΠΟΛΛΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
ΜΕ ΤΗ ΡΑΚΑ ΚΟΥ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΠΙΣΗΣ ΣΥΖΗΤΩ ΜΕ ΤΗ
ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΑΜΕ
ΝΑ ΚΕ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΝΑ ΣΡΑΨΩ
ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΧΝΙΔΙΑ
ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ ΚΕ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΩ
ΣΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ.

2. Τα παιχνίδια

7. Η ΜΙΚΡΗ ΕΛΕΝΗ

Τα παιδιά σκληρατζούν ή ήπιον
πιάνοντας ο ένας
το χέρι του άλλου.

στο κέντρο, σε μια παρέκκλιση
κάνεται η ΕΛΕΝΗ

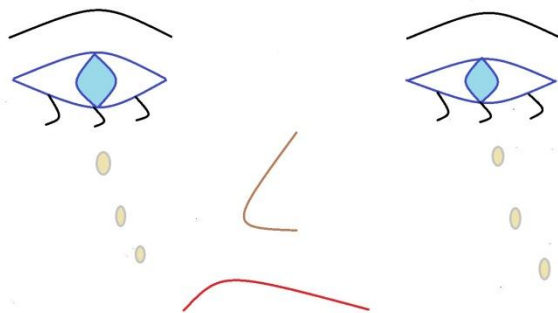
και κάνει πως κλαίει.

Τα παιδιά συρίζουν κύρω-κύρω
τραγουδώντας:

«Η Κικρή Ελένη
κάθεται και κλαίει,
γιατί δεν την παίζουν
οι φίλενά της».

Σήκω επάνω,
σκούπισε τα μάτια
κι αποδιρέθησέ μας.»

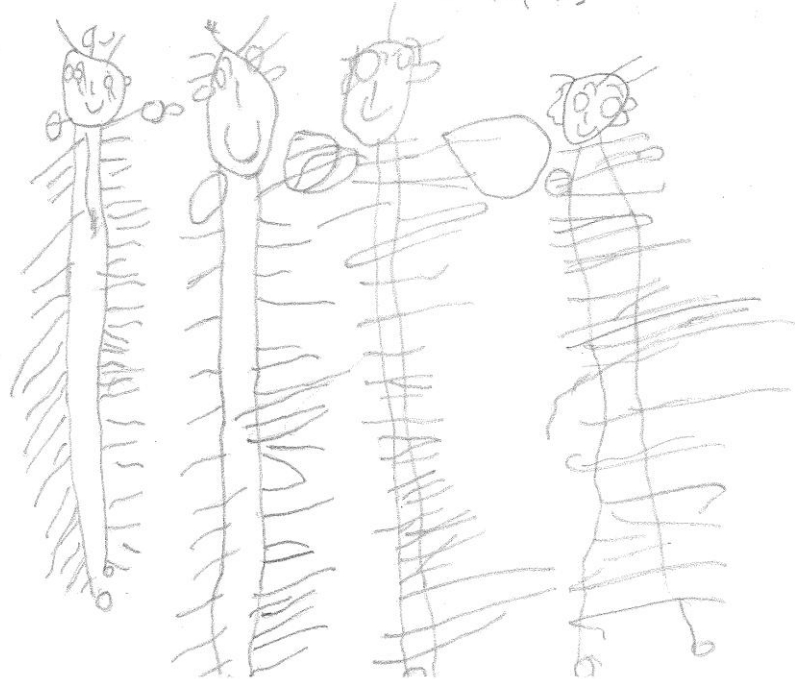

Η Ελένη πένει
όσα λέει το τραγούδι
κι όταν τελειώσει
πίδνετα στον κύκλο
κι ένα άλλο παιδί
παιρνει τη θέση της.

ε: Το Μαντηλάκι

Τα παιδιά κάθονται κάτω
σχηματίζοντας κύκλο
Ένα άλλο παιδί προχωρά
συρνω από τον κύκλο
κρατώντας ένα μαντηλάκι
και τραγουδά:

« Το μαντηλάκι πέρασε
ή κόρη το συρώνει
πάει πέρα, πάει πέρα
πάει πέρα στον αέρα »

Τότε αφήνει το γαντζάκι
πίσω από κάποιο παιδί

Αυτό το παιδί κυνηγά
το προηγούμενο σύρω
από τον Πύκτο.

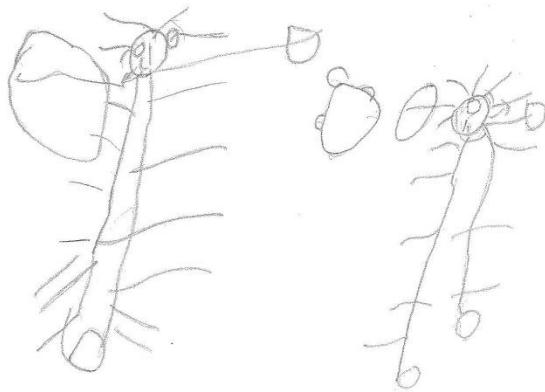
Αν δεν το πιάσει,
επεινό κτάθεται στη
δική του θέση
κι αυτό τραβούσα
από την αρχή το «ΓΑΝΤΖΑΚΙ»
και συρίζει σύρω
από τον Πύκτο.

Αν όμως το πιάσει,
το παιχνίδι συνεχίζεται
όπως πρώτα.

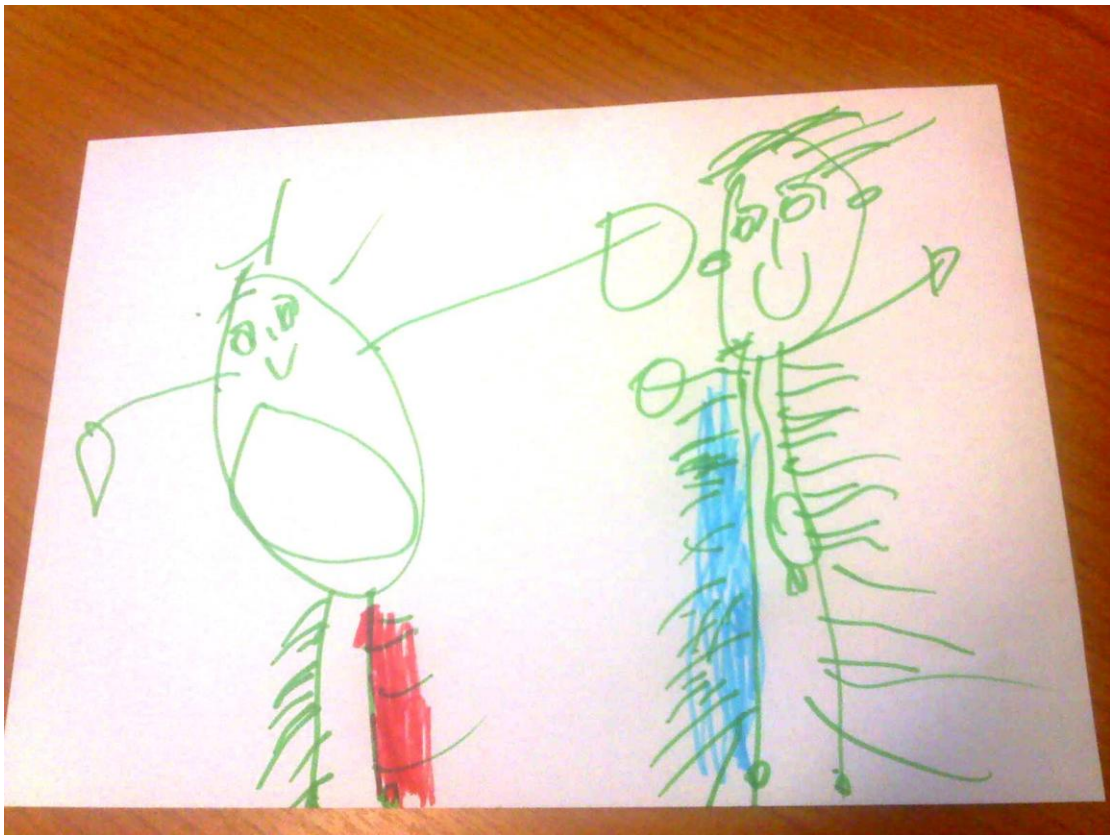
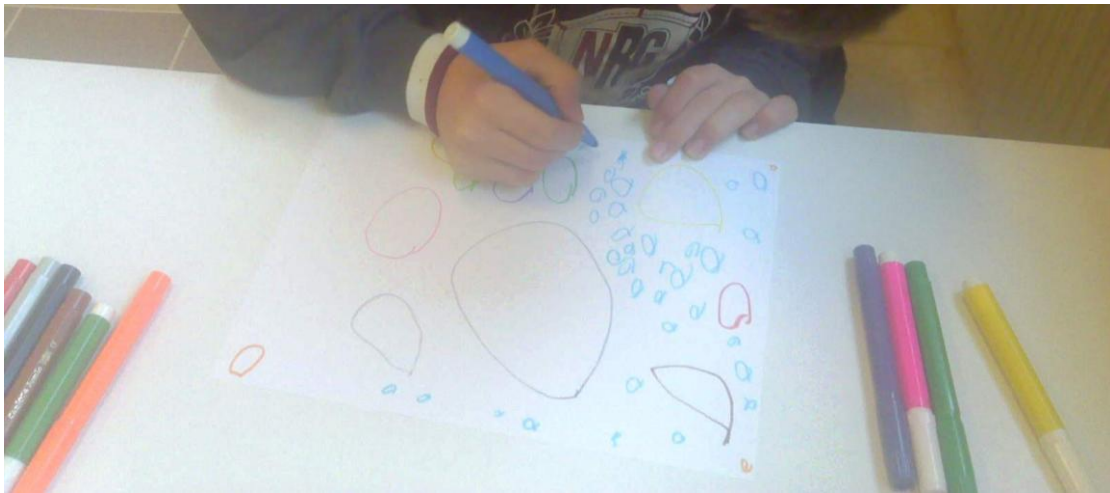
3. Κοροϊδο

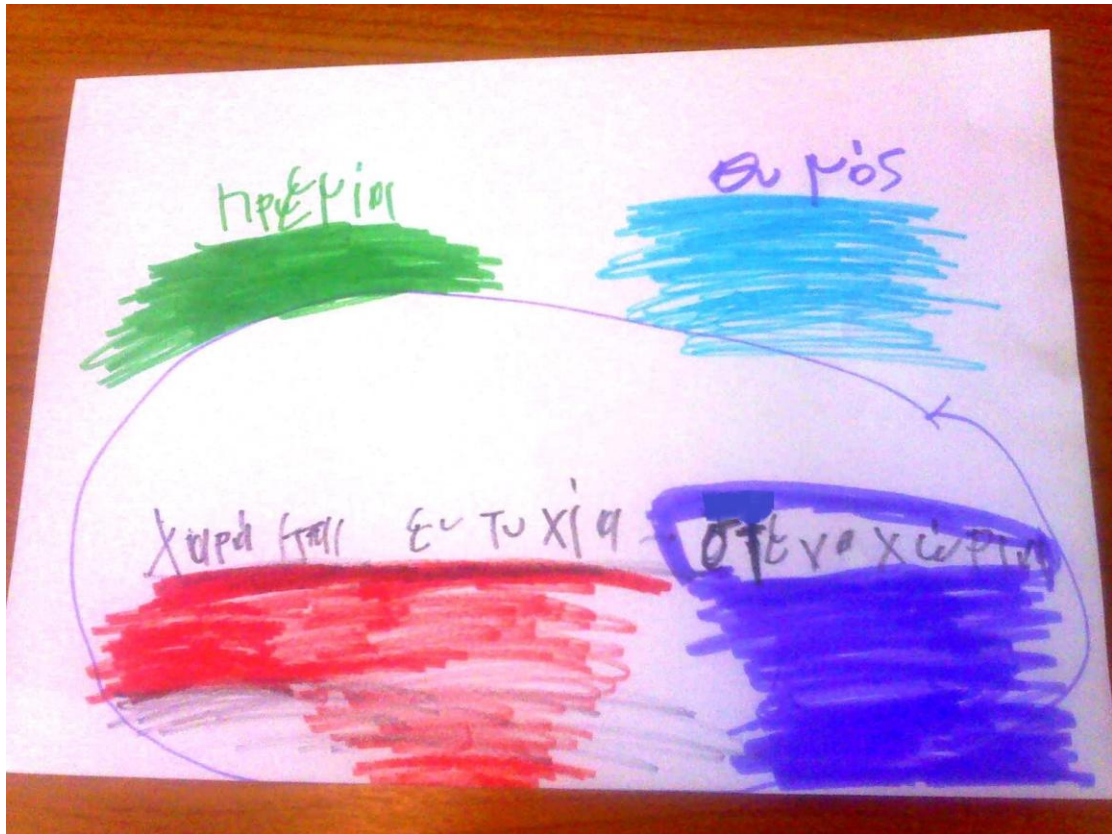
Τα παιδιά σκωπίζονται
σύμφωνα από τον παίκτη
που θα είναι το «Κοροϊδο»
Ο παίκτης προσπαθεί
να πιάσει την κπάλα
που πετούν μπροστά του
Τα υπόλοιπα παιδιά.

Αν ο παίκτης πιάσει την κπάλα
τότε «Κοροϊδο» γίνεται
το παιδί που την πέταξε
και το παιχνίδι συνεχίζεται.

3. Φωτογραφία και ζωγραφιές

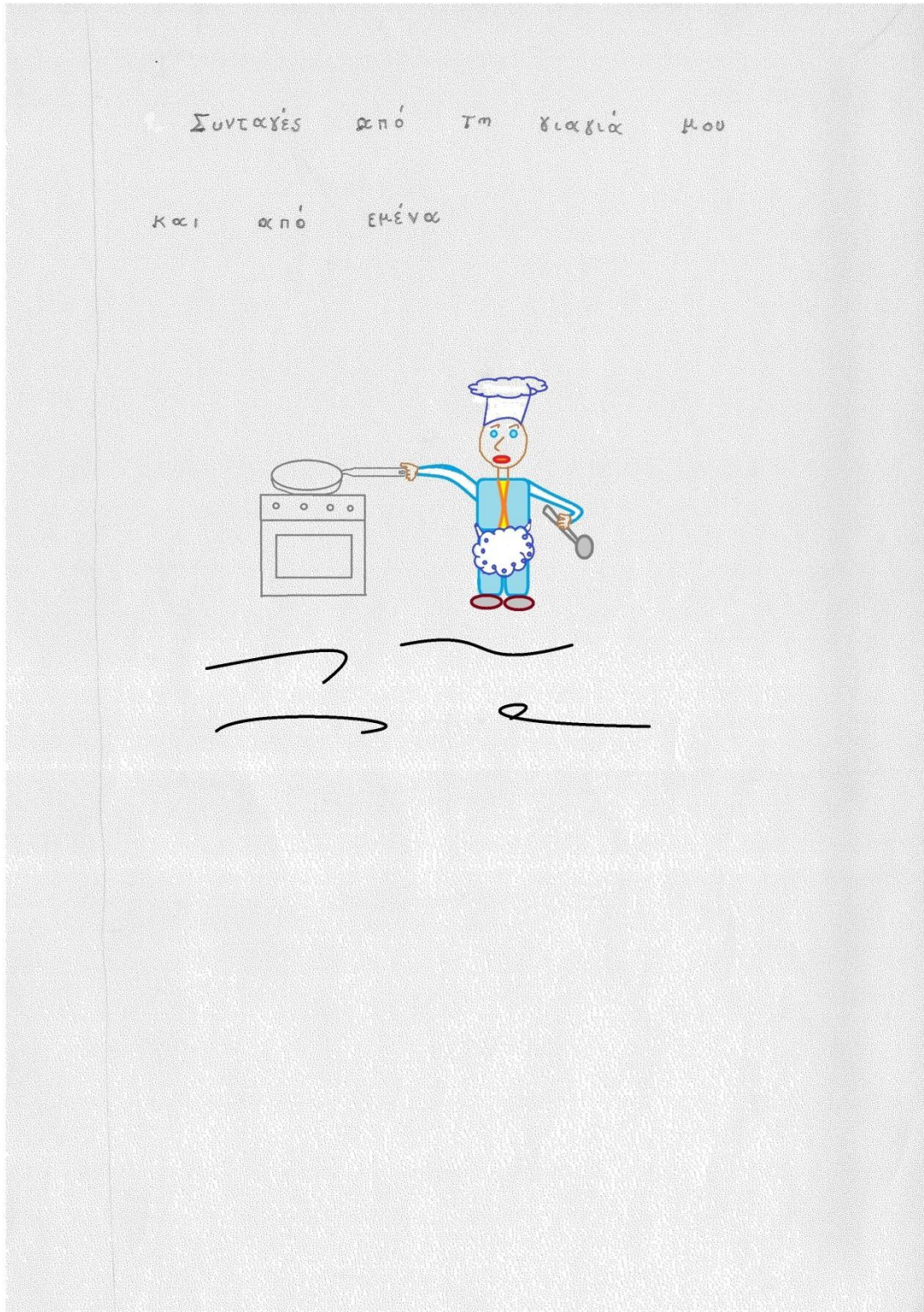

1.13. Δημιουργία βιβλίου από τον Άγγελο

- Προσπάθεια συγγραφής βιβλίου από το Άγγελο με τον τίτλο: «Συνταγές από τη γιαγιά μου και από μένα»:

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Σχόλια
2. Για εμένα και την οικογένειά μου
3. Οι συνταγές
4. Φωτογραφία και ζωγραφιές

1. Σχόλια

Η χιαχιά → συντακές στη

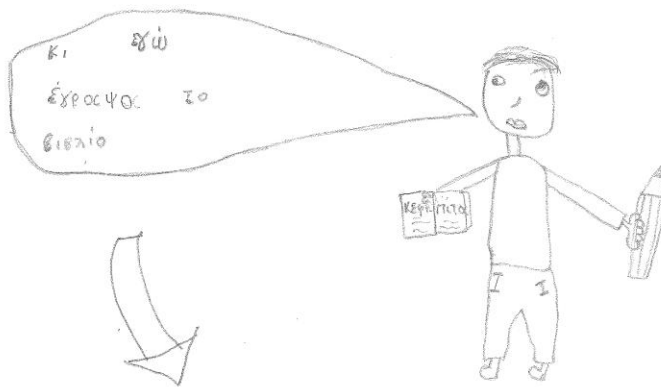

κακά

Η μαμά ⇒ συνταχές

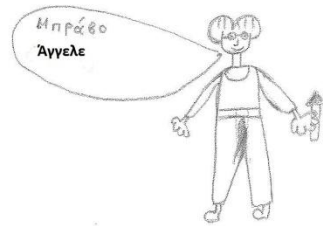

σε μ'ένα

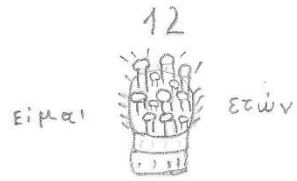
ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ ΜΟΥ

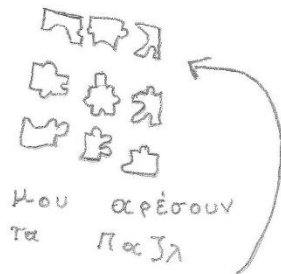

2. Για εμένα και την οικογένειά μου

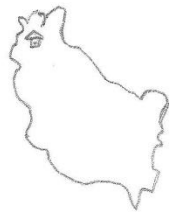
2. Για εμένα και την οικογένειά μου

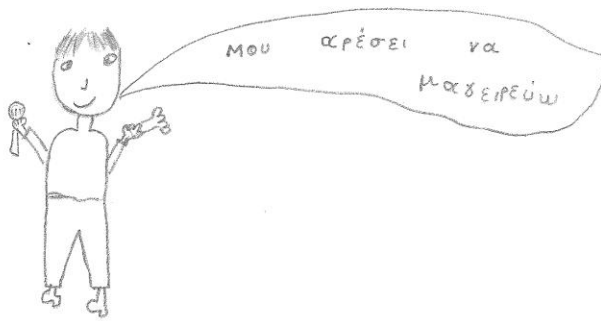
Το σχολείο μου
είναι ελληνικό

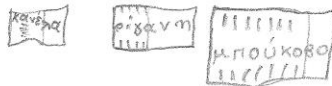
Τα αδέρφια μου

Το σπίτι μας
στην Αθήνα

Η γιαγιά μου
μαγειρεύει με
πολλά μπαχαρικά

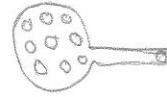
Και έχει
στον κήπο της
πολλά φρούτα
και σαχανικά

3. Οι συνταγές

Κεφτεδάκια στο τηγάνι

Χρειάζομαι:

μισό κιλό κιμά μισοχάρισιο

κιμάς

λίγη ψίχα ψωμιού

ψωμί

ένας κρεμμύδι ψιλοκομμένο

κρεμμύδι

αλάτι, πιπέρι

αλάτι
+,
πιπέρι

κρόκος ενός αυγού

αυγό

λίγο αλεύρι

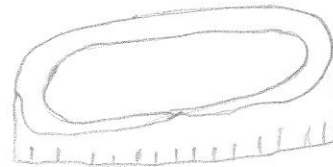

αλεύρι

λάδι

λάδι

Μαγειρεύω:

Βάζω όλα τα υλικά
στη λεκάνη.

Πλάθω κεφτεδάκια

τα αλευρώνω

και τα τηγανίζω

στο λάδι.

Πίτα με Χέμιση ντομάτας

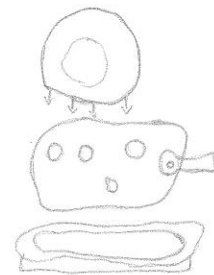
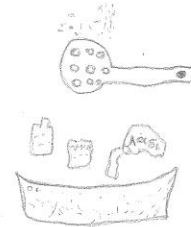
ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΙ :

- 1 Κιλό αλεύρι
- 1 Κούπα λάδι
- αλάτι, πιπέρι
- νερό
- 4 ντομάτες
- 2 κρεμμύδια φιλοκομμένα
- λάδι για το τηγάνισμα

Μαγειρεύω :

Τηγανίζω τα κρεμμύδια
 βίνω τις ντομάτες,
 αλάτι και πιπέρι.
 αφήνω να βράσουν

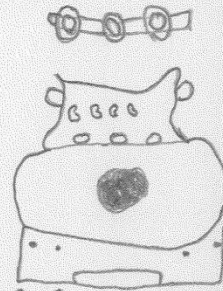
Ζυμώνω το αλεύρι με το λάδι,
 το αλάτι και το νερό.
 χωρίζω τη ζύμη σε δυο κομμάτια
 ανοίγω ένα φύλλο
 με το κάθε κομμάτι.
 βάζω το ένα φύλλο σε ταψί
 και από πάνω τη χέμιση.
 σκεπάζω με το άλλο φύλλο
 και ψήνω...

Φασόλια με λουκάνικα

ΧΡΕΙΑΣΟΜΕΝΑ :

4 Κούπες φασόλια

1 Κρεμμύτι Ψιλοκομμένο

2 ντομάτες Ψιλοκομμένες

λάδι

Δυόσμο + Σέλινο

1 Καρότο Ψιλοκομμένο

νερό

Λουκάνικο Χωριάτικο

κομμένο σε μικρές φέτες

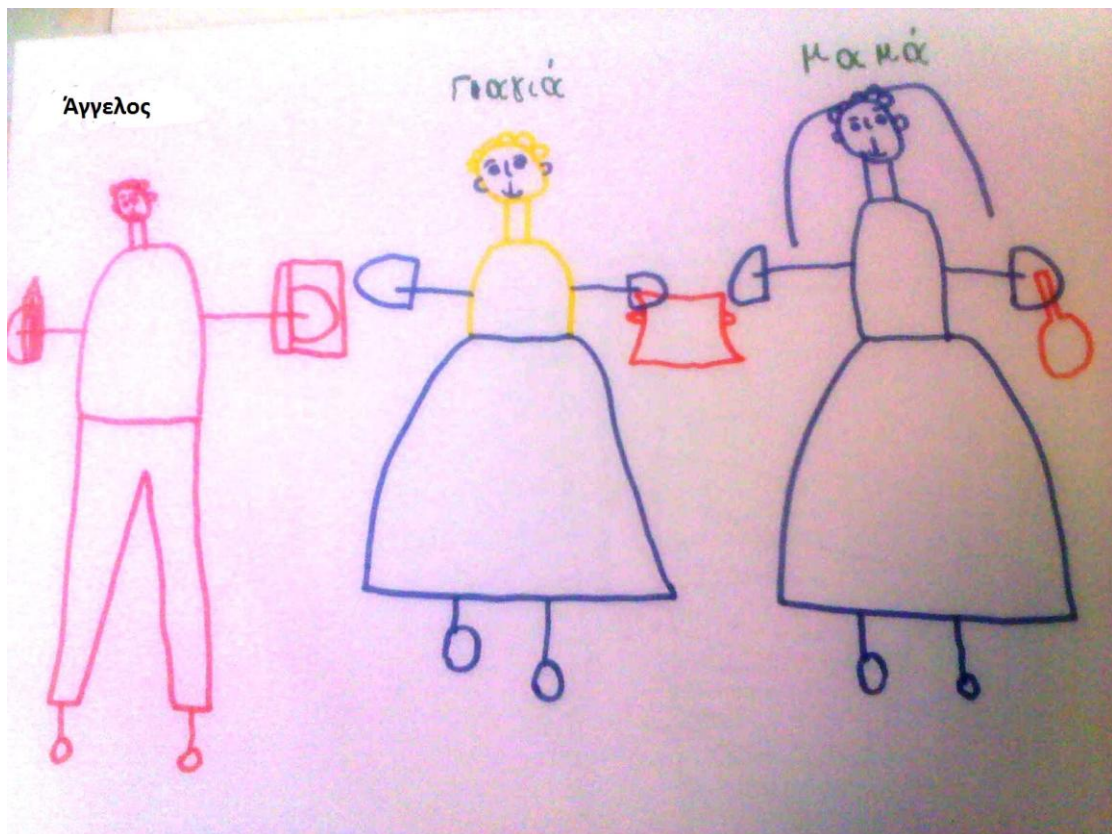
Μαγειρεύω :

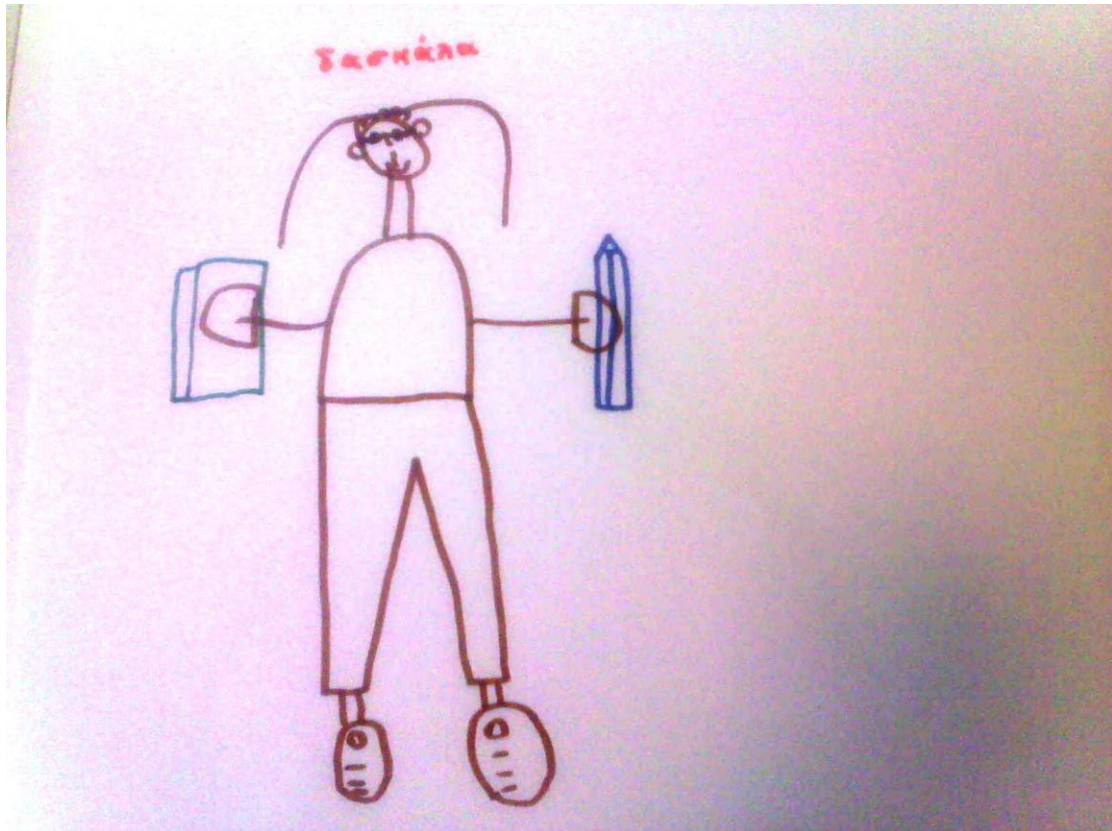
Ρίχνω όλα τα υλικά

στην κατσαρόλα

και περιμένω να βράσουν !

4. Φωτογραφία και ζωγραφιές

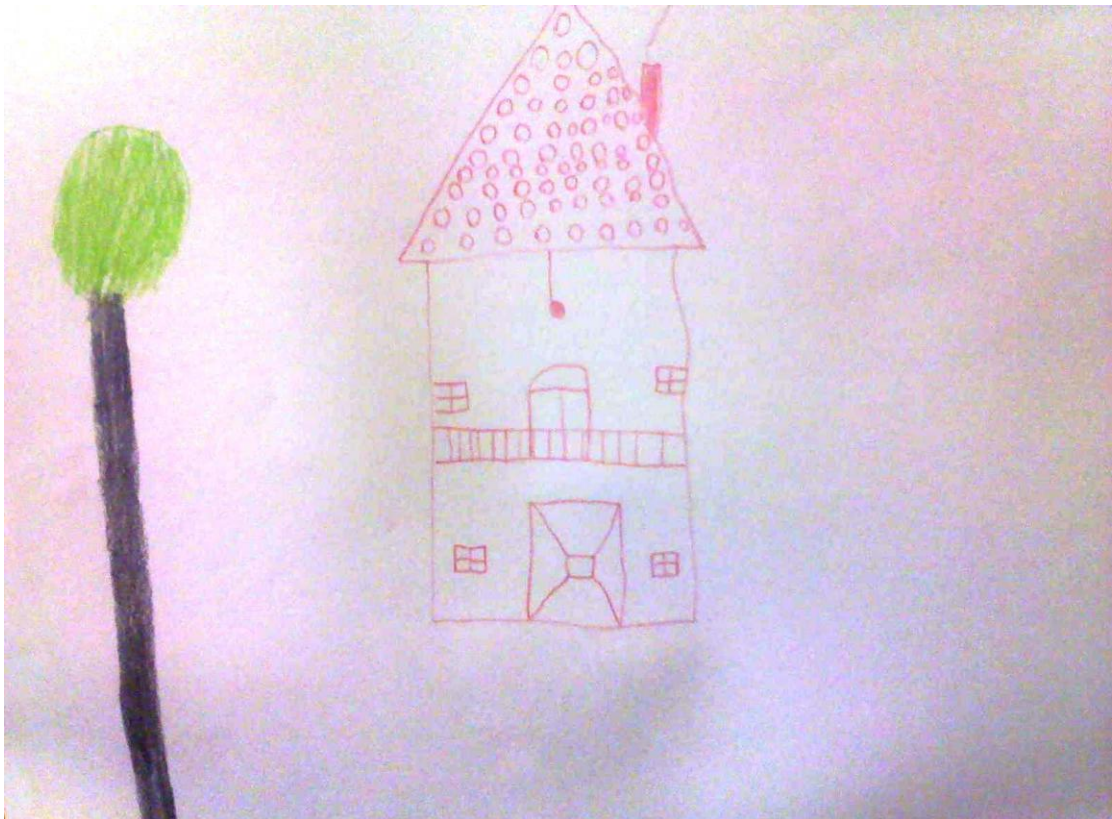

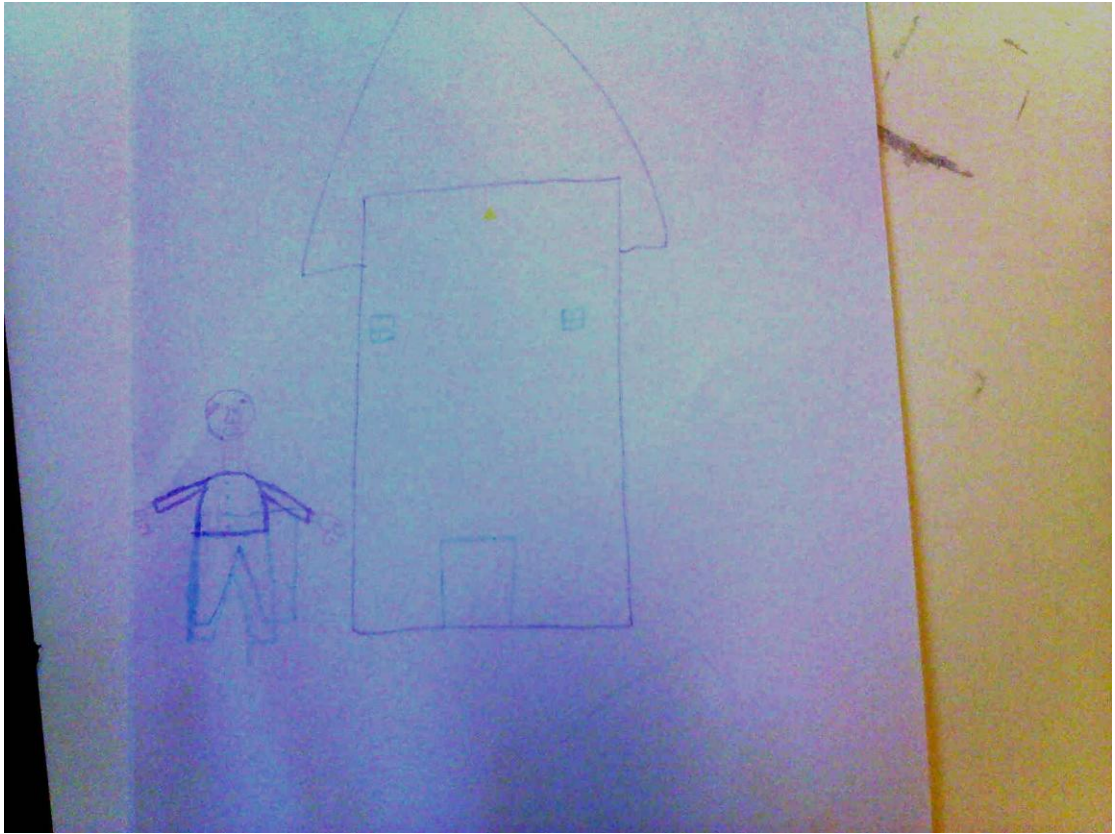

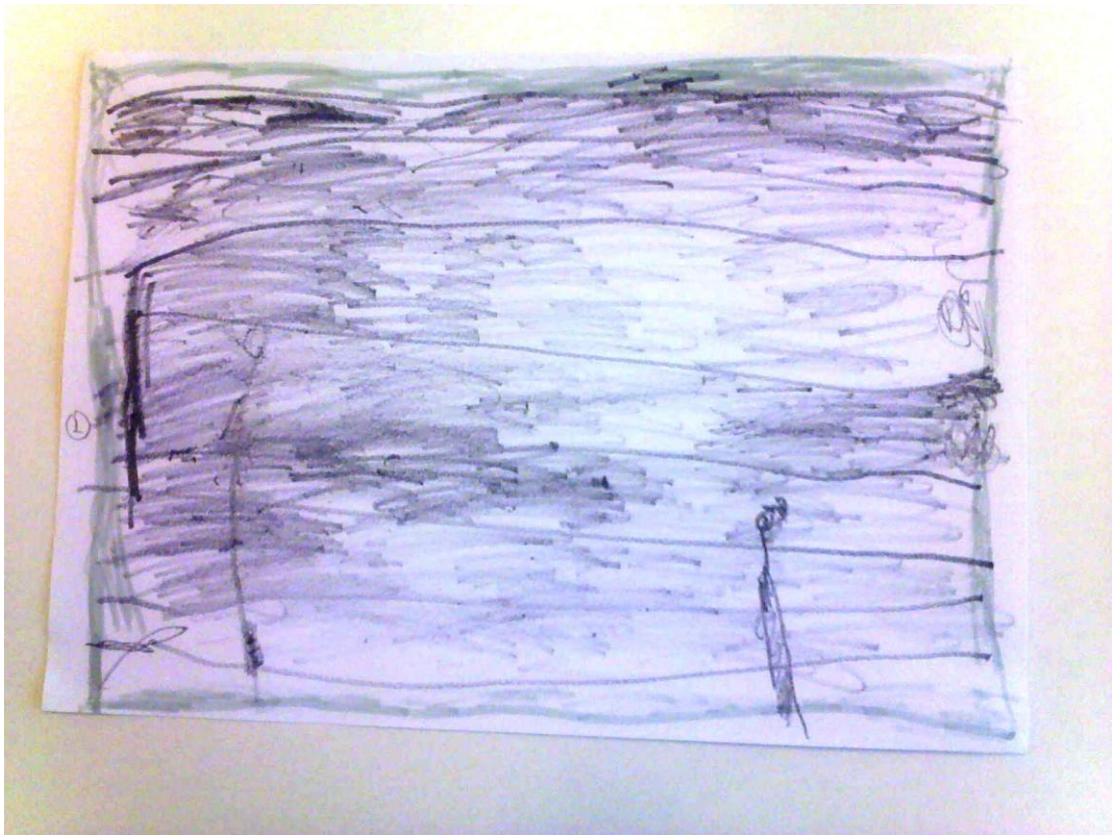
1.14. Επίσκεψη στην ιστοσελίδα www.mikrosanagnostis.gr

- Στο σύνδεσμο «Να σου πω μια ιστορία», οι δυο μαθητές άκουσαν και ξεφύλλισαν το παραμύθι της Κατερίνας Αναγνώστου «*Ο σκαντζόχοιρος που ήθελε να τον χαϊδέψουν*», το οποίο αναφερόμενο στη φιλία με οικείες λέξεις και απλές προτάσεις είχε ως στόχο να εμπλουτίσει το λεξιλόγιο των μαθητών και να καλλιεργήσει τη φαντασία τους.

1.15. Ζωγραφιές με θεματολογία σχετική με τη θεματολογία της διδασκαλίας και διακόσμηση της αίθουσας με αυτές

1.16. Παρουσίαση βιβλίων σε εκδήλωση του σχολείου

- Στις 3 Απριλίου, ημέρα παιδικού βιβλίου, ο Ανδρέας και ο Άγγελος θα παρουσιάσουν στους συμμαθητές τους τα βιβλία που δημιούργησαν οι ίδιοι, τα σχηματοποιήματα με θέμα την Ειρήνη, καθώς και τα κόμικς που επεξεργάστηκαν στη διδασκαλία. Η παρουσίαση θα συνοδευτεί ηχητικά από παραδοσιακή αλβανική μουσική.

